

občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

Domžale, 21. november 1980, Leto XIX

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kutar, Matjaz Brojan, Mla. Jeran, Franc Tekavec, Darko Gognjavec, Marjan Božar, Matjaz Repnik, Ivana Seifert in Jozeta Skok. Glavni urednik: Karel Kutar tel. 721-082, odgovorni urednik: Matjaz Brojan, tel. 721-606, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel. 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglaševane sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije, izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

SPREMEMBE USTAVE ZA HITREJŠE URESNIČEVANJE SOCIALISTIČNE SAMOUPRAVNE DEMOKRACIJE

Na 8. kongresu Zveze sindikatov Jugoslavije je tovariš Tito, poudarjajoč nalogo, da organizirane socialistične sile posvetijo večjo pozornost delovanju delegatskega sistema, v katerem morajo delavci in vsi delovni ljudje odločati o celotni politiki naše družbe, naglasil zahtevo, da se v vseh samoupravnih in državnih organih, v delegatskih skupščinah in organih družbenopolitičnih organizacij dosledno uveljavlja in neguje kolektivno delo. Kasneje je Predsedstvo CK ZKJ sprejelo zelo konkretne sklepe o tem, s kakšnimi ustavnimi in statutarnimi spremembami naj bi bila pobuda tovariša Tita uresničena, vključno s stališči o krajšem mandatu predsednikov kolektivnih organov. Osnutek sprememb ustave SR Slovenije je določen. O njem bo tekla javna razprava do konca januarja prihodnjega leta.

Smisel predlaganih ustavnih sprememb se kaže zlasti v prizadevanju, da se okrepi samoupravni položaj delavcev in delovnih ljudi v TOZD in KS ter njihov vpliv v procesu odločanja na vseh ravneh. Spremembe ustave bodo predvsem omogočile okrepiti kolektivno delo in odgovornost organov samoupravljanja in oblasti, tudi z bolj izraženo skupno in osebno odgovornostjo njihovih članov za delo teh organov. Skrajševanje mandatne dobe predsednikov in omejitev možnosti ponovne izvolitve pa naj le pomaga k krepitvi takšne skupne in osebne odgovornosti.

Seveda pa Titove pobude ni mogoče uresničiti zgolj s spremembo ustave, saj se problema odtujevanja odločitev delavcem in delovnim ljudem sploh ter drugih negativnih družbenih pojavov, kot so liderstvo, karierizem, prisvajanje oblasti itd., ne da odpravljati le na tak način.

Devet mesecev leta:

OBČINA DOMŽALE – GOSPODARSTVO PREKO VSEH PRIČAKOVANJ

Ko v teh dneh pregledujemo naše gospodarske dosežke devetih mesecih letošnjega leta, z veseljem lahko ugotovimo, da so dejansko nad vsemi pričakovanji.

Ne le, da nobena OZD v občini Domžale ni poslovala z izgubo, uspeh je celo večji, kot je bil v polletju.

V primerjavi z enakim obdobjem lani pa je bil dosežen največji napredek v izvozu, saj se je povečal kar za 79 odstotkov, kar znaša 33 milijonov dolarjev. Razveseljivo pa se je uvoz povečal le za 4 milijone dolarjev ali 15 odstotkov. Zanimiv je tudi podatek, da se je prodaja kmetijskega blaga povečala za 53 odstotkov v primerjavi z lanskim tričetrtletjem, celotni prihodek se je povečal za 41 odstotkov, dohodek in čisti dohodek pa za 36 odstotkov.

V domžalskih gospodarskih delovnih organizacijah pa je tudi čutiti pozitivne rezultate prizadevanj občinskega izvršnega sveta pri usmerjanju delovnih organizacij za reševanje problema pomanjkanja reprodukcijskega materiala za nemoteno proizvodnjo. Da je z vztrajnostjo in prizadevnostjo le moč rešiti tudi nekatere na videz brezizhodne težave, so potrdili rezultati v nekaterih izvoznih delovnih organizacijah, kar je gotovo v stabilizacijskih prizadevanjih največji dosežek domžalskega gospodarstva.

Zato je potrebna široka družbena akcija za uveljavljanje ustavnih dopolnil in spreminjanje družbenih odnosov v praksi.

Ob razpravah – v občini bomo

razpravljali tudi o spremembah statuta – bomo morali oceniti, kako delujejo posamezne institucije političnega sistema, od skupine (Nadaljevanje na 2. strani)

V DANAŠNJI ŠTEVILKI BERITE:

- Gospodarstvo preko vseh pričakovanj
- Kaj so vzroki za nizke osebne dohodke
- Prestano življenje zblizuje
- Mladinska delovna akcija
- So obdavčitve enake
- Iz naših krajevnih skupnosti
- Predstavljamo vam „Mojco“ Lukovica

PROGRAMSKA KONFERENCA OBČINSKE ORGANIZACIJE SZDL

Kot uresničevanje Titove pobude pri poglobljanju družbene vloge SZDL v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja bo 24. novembra letos potekala programska konferenca SZDL, na katero se že resno pripravljajo krajevne konference SZDL in vse družbenopolitične organizacije.

Kaj je programska konferenca? To je preverjanje, kaj smo v preteklem letu uresnili od tistega, za kar smo se na volilni konferenci dogovorili. Ta konferenca bo ocenila kako je SZDL kot enotna frontna in množična organizacija uspešna in kakšen je delež vsake družbenopolitične organizacije v tej celovitosti.

Programska konferenca bo uspešna, če bo na podlagi ocene družbenopolitičnih in ekonomskih razmer razgrnila svojo aktivnost za razreševanje konkretnih življenjskih razmer in problemov. Zato bo poseben poudarek programske konference namenjen vprašanju, kakšne oblike organiziranosti in dela smo uveljavili, da bi trdno povezali pestrost interesov v široko mobilizacijo delovnih ljudi za sodelovanje v procesu oblikovanja družbenih odločitev. Delegati in delegacije bodo na konferenci morali opraviti zahtevno nalogo s tem, da bodo ocenili, kaj smo dosegli v tem času pri krepitvi delegatskega sistema in kako so se organizirale vse družbenopolitične organizacije za pomoč delegatom in delegacijam.

Zanesljivo bo vse delo konference prevevala stabilizacijska naravnost vse naše družbenopolitične skupnosti in bodo delovni prispevki v tem smislu še posebno dragoceni. To bo temeljna usmeritev za obdobje po tej konferenci v smislu zadnjih najmočnejših razprav delovnih ljudi in občanov o predlogih planov 1981–1985, v katerih mora imeti naša stabilizacijska politika svojo trdno podlago.

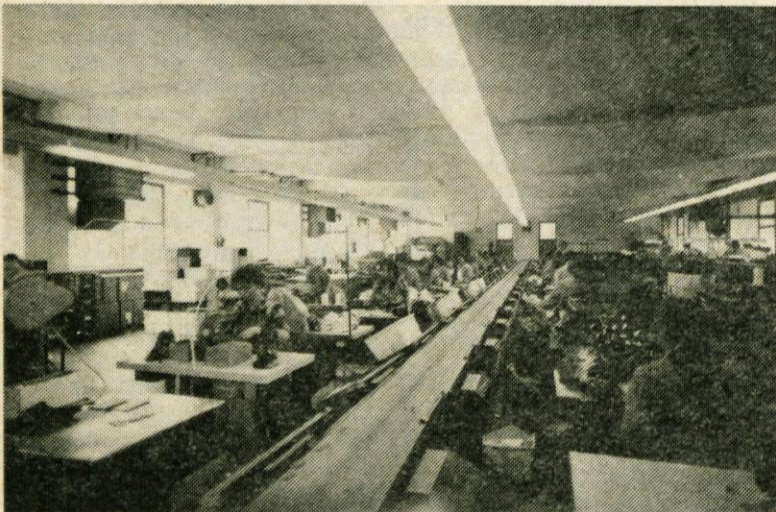
Predsedstvo OK SZDL

OSREDNJA OBČINSKA PROSLAVA OB DNEVU REPUBLIKE BO V SREDO 26.11.
OB 18. URI V HALI KOMUNALNEGA CENTRA. VSI OBČANI IN DELOVNI LJUDJE
STE VLJUDNO VABLJENI, DA SE JE UDELEŽITE

Iz naših temeljnih organizacij:

PREDSTAVLJAMO VAM TOVARNO OBUTVE MOJCA LUKOVICA

Govoriti o razvoju in sedanjem trenutku Tovarne obutve Mojca iz Lukovice, ki je sicer TOZD Planike iz Kranja, je zelo lahko, kajti ta delovni kolektiv je lep primer razvoja majhne obrtne delavnice v precej veliko TOZD, ki je tudi sicer edina industrija na območju Črnega grabna (da je ime še iz časov rokovnjačev, vam ni treba posebej pripovedovati, mar ne). Sestavek je nastal na osnovi pogovora z direktorjem in lahko bi rekli „očetom“ Mojce tov. Francem Capudrom in za ta razgovor je treba povedati, da je bil zelo zanimiv in pester, kajti ni je stvari, ki je njegovo budno oko v razvoju tega, lahko bi rekli, njegovega kolektiva, ni spremljalo.

TOZD Mojca v Lukovici izdeluje različne vrste obutve. Vključena je v DO Planika Kranj

Začetek in nadaljevanje

Vse do leta 1956 je v Lukovici delala majhna obrtna čevlarska delavnica, kajti ta obrt je tradicija v Capudrovi, po domače Šajčevi družini, ki vse do tega leta prav zaprav niti ni bila delavnica, temveč le zasebna obrt. Po tem letu pa že lahko govorimo o delavnici, ki je dve leti delala pod okriljem Kmetijske zadruge, nato pa se je v letu 1958 osamosvojila in dosegala lepe uspehe. V njej je bilo tedaj zaposlenih le 5 do 6 delavcev. Ker pa na tem območju sicer ni bilo nobene delovne organizacije, delovne sile pa dovolj, se je v letu 1969 delavnica razširila v Čevljar-

(Nadaljevanje s 1. strani)

ščin in svetov, samoupravnih organov, delegacij in družbenopolitičnih organizacij v KS in TOZD pa do skupščin in izvršnih organov občine in širše družbenopolitične skupnosti.

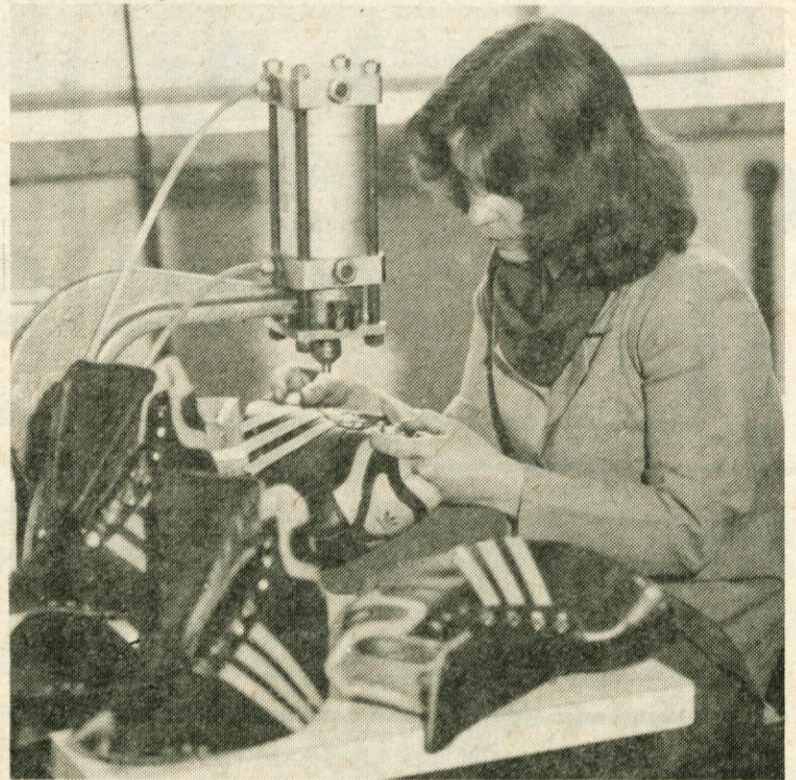
Razpravljali bomo tudi o aktualnih vprašanih gospodarjenja, družbenoekonomskega razvoja in razvoja političnih odnosov. Le tako bo mogoče na praktičnih problemih preverjati sposobnost in učinkovitost našega političnega sistema, ugotavljati ustreznost posameznih rešitev ter odkrivati razloge za prepočasno uveljavljanje posameznih ustavnih načel.

Maks Jeran

sko podjetje Mojca, ki je našlo prostor v Smerkoljevi hiši in je zaposlovalo do 40 ljudi. Že samo ime Mojca pa pove, da se je podjetje ukvarjalo z izdelovanjem otroške obutve in bilo popolnoma samostojno. Zato je bilo precej težav z obračanjem obratnih sredstev in čakanjem iz sezone v sezono, neprimerni so bili prostori in vsi zaposleni so si želeli, da bi izgradili novo tovarno. Ker je bilo ugotovljeno, da je na območju od Lukovice do Trojan dovolj delovne sile, je želja prerasla v resničnost in ob širši družbeni podpori je bila v letu 1974 izgrajena tovarna, katero se še danes da videti ob koncu Lukovice.

Sedanost

Trenutno tovarna, ki je ob otvoritvi veljala 150 milijonov (starih, le kaj se s temi sredstvi danes lahko zgradi!) zaposluje okoli 150 delavcev, med njimi so pretežno ženske z območja, o katerem smo govorili. Ker je Planika priskočila na pomoč s finančnimi sredstvi že ob zaključku investicije in so se pokazale velike potrebe po izdelovanju zgornjih delov obutve, se je nova tovarna preusmerila in začela izdelovati vrhne dele predvsem športne obutve. Delo poteka predvsem ob tekočem traku in osnovno kvalifikacijo za tako delo večina delavk pridobi kar ob vstopu v tovarno. TOZD si s štipendiranjem

Delo na šivanju okrasnih linij na športni obutvi

in omogočanjem študija ob delu prizadeva, da bi se izobrazbena in kvalifikacijska stopnja izboljšala. V lanskem letu so dosegli 6,6 milijard skupnega dohodka, letos pa načrtujejo, da bo zaključni račun pokazal kar precej čez 8 milijard. Delavci imajo urejeno toplo prehrano, TOZD je samoupravno organizirana, zelo ugodno pa so ocenili tudi povezovanje v DO Planika, ki temelji na solidarnosti. Osebni dohodki niso ravno najbolj visoki, čeprav na drugi strani norme, ki so kar visoke, omogočajo, pridnejšim delavkam, da kar precej zaslužijo. Ker je večina delavk mladih in doma s kmetij, kjer imajo navadno majhne otroke, se srečujejo s problemi kot je premajhna prisotnost le-teh v samoupravnih organih ter veliko fluktuacijo delovne sile.

Načrti

So in niso, kajti v okviru TOZD bi lahko takoj pričeli izdelovati zgornje dele športne obutve, po katerih je zelo veliko povpraševanje, ker je trak že pripravljen, vendar se srečujejo s problemom delovne sile, ki je ni več. Velike težave so imeli, ko so skušali povečati število zaposlenih do 150, sedaj pa imajo še večje težave, ko skušajo to številko preseči. Upajo, da jim bo to v bližnji prihodnosti uspelo, kajti tako bi bil skupni prihodek brez večjih vlaganj dodatnih sredstev lahko še večji. Skušali bodo še bolj poskrbeti za standard zaposlenih ter seveda v okviru stabilizacijskih prizadevanj, katerih se dosledno držijo, tudi doseči čimvečjo storilnost.

Samoupravljanje, družbenopolitične organizacije, povezovanje s KS

Na ravni TOZD imajo delavski svet in vse ostale samoupravne organe, kakor sledijo po Zakonu o združenem delu. Ker TOZD ni velika, nimajo težav z obveščanjem, prav tako pa več ali manj aktivno delata tudi osnovna organizacija sindikata in osnovna organi-

zacija Zveze socialistične mladine Slovenije. Kolektiv kot tak je le malo večja družina, kjer si drug drugemu pomagajo, med seboj sodelujejo in tako kar gre. Mogoče se včasih pokažejo težave pri delu po 8-urnem delavniku, kajti kot smo že povedali, v tovarni zaposlujejo ženske z malimi otroki, polkmetice, ki komaj čakajo, da se delo zaključi, potem pa hitijo domov k družinam in skoraj nimajo časa za delo v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah.

S krajevno skupnostjo dobro sodelujejo, saj je kar precej delovnih ljudi iz TOZD vključenih v različne družbenopolitične organizacije v okviru KS in organe KS. Sodelujejo tudi s pevskim zborom kulturnega društva Janko Kersnik, v katerem tudi poje nekaj članov kolektiva.

Socialna varnost delavcev

V zadnjem času precej govorimo o delavcih z nizkimi osebnimi dohodki, zato smo tudi tov. Capudra povprašali, kako je pri njih s tem problemom. Povedal je, da si prizadevajo, da takih primerov (delavk oz. delavcev, ki bi zaslužili manj kot 5000 din), ne bi bilo. Žal zaradi različnih bolezni,

(Nadaljevanje na 3. strani)

Zgornji del športne obutve so že eden od izdelkov te tovarne (na sliki)

Prestano trpljenje združuje

„Skoz našo zemljo zabučal je vihar,
razkosana zemlja z razbitimi udi je zadrhtela . . .“

Besede, ki so se razlegale po dvorani, kjer se je zbralo nad 250 bivših izgnancev, internirancev in političnih zapornikov, ki so se odzvali vabilu komisije pri Občinskem odboru ZZB NOV Domžale. Prisotne, med katerimi so bili predstavniki občine ter **Tone Dolinšek** s strani Republiškega odbora ZZB NOV Slovenije in **Marica Brejc** iz Kamnika, je pozdravila predsednica komisije **Ana Testen** in vsem zaželela pristrčno dobrodošlico. Med izbrane pesmi in recitacije pionirjev osnovne šole Josip Broz Tito so se utrinjali spomini, ki so pokazali vse prestano trpljenje, upornost in z njo povezano krutost okupatorjev, ki so hoteli uničiti slovenski narod.

O prestanih mukah, neprestanem hrepenjenju in odločenosti po življenju, je v imenu komisije spregovoril **Marjan GREGORČ**, ki je bil v času vojne kot otrok v koncentracijskem taborišču. Osvetlil je okupatorjev načrt o uničenju Slovencev, opisal dogodke v posameznih obdobjih vojne in tudi razvoj narodnoosvobodilnega boja v domžalski občini ter se spomnil na 922 ljudi, ki so dali življenja za svobodo. Še posebej pa je spregovoril o vseh tistih, ki so morali v posameznih letih v daljnja taborišča, saj je okupator izselil več kot 800 ljudi iz sedanje občine. Poudaril je, da še tako nečloveško ravnanje ni ubilo vere v ljudeh po vrnitvi, čeprav se je za mnoge končala življenjska pot v taboriščih širom zaslužene Evrope.

Tovariš **Tone Dolinšek** je obudil spomine na revolucionarno predvojno delo v domžalski občini in kot interniranec opisal strehote Matshausna, kjer je bilo med vojno kar 12.745 Jugoslovanov. V svojih besedah se je spomnil na težavne poti revolucionarjev, na njihov boj in prepričanje, da se da življenje spremeniti, vendar pa je potrebno

(Nadaljevanje z 2. strani)

tudi v Mojci delavke zaslužijo malo. Ob koncu je navedel dva primera, kako tem delavkam pomagajo in sicer, da so ob zadnjem povečanju OD tistim delavkam, ki zaslužijo najmanj, povišali OD za 12 %, tistim z visokimi OD pa le za 3,4 % ali več. Drugi tak ukrep pa je dodajanje „minut“ delavkam, ki so stare več kot 45 let in težko dosegajo sicer visoke norme. TOZD pričakuje, da bo problem rešil družbeni dogovor o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo, o čigar osnutku so razpravljali.

Vera Vojska

Predsednik komisije za internirance pri republiškem odboru ZZB NOV Slovenije **Tone Dolinšek** govori udeležencem

sleherni trenutek ostati odločen in biti voljan sprejemati tudi najhujše trpljenje, če je to potrebno.

Predsednik borčevske organizacije **Alfonz Avbelj-Savo** je pozdravil vse navzoče z željo, da bi se vedno tako zadovoljno zbrali, **Marica Brejc** pa je enake misli povedala v imenu kamniških sotrpinov.

Med besede pionirjev pa so se pomešale tudi besede predsednika občine **Jerneja Leniča**, ki je med drugim poudaril:

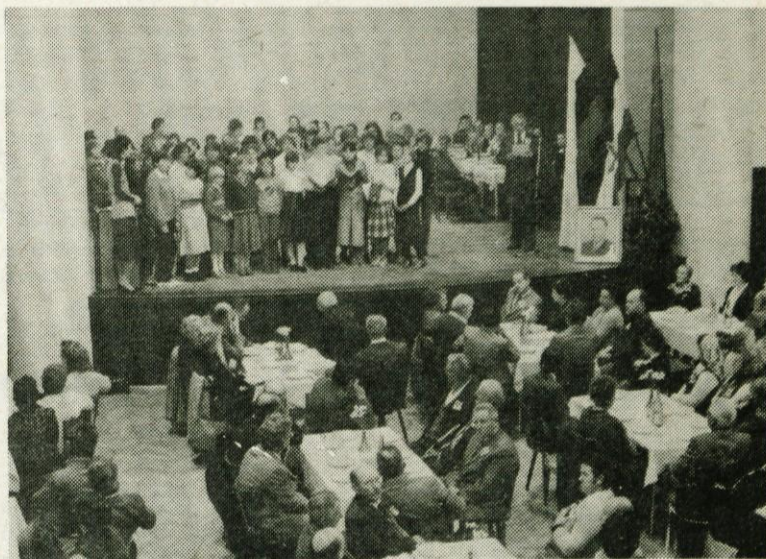
– da je zbrana generacija tista, ki mora neprestano pripovedovati mladi generaciji in vsem nam, kaj je vojna in fašizem, kaj je dostojanstvo človeka, ker tega ne smemo pozabiti;

– da čas, ki terja od nas stabilizacijsko ponašanje v nobenem primeru ne moremo primerjati z vojno in pomanjkanjem;

– da smo včasih zbegani, ker se mešajo spomini s sedanjim časom, vendar pa moramo vedeti, da nas obvezuje Titova oporoka, kar pomeni, da moramo nadaljevati boj za samoupravne odnose v naši družbi, se boriti za mir in sožitje med narodi in nikoli pozabiti na to, da smo sami tisti, ki varujemo dragoceno svobodo.

Vsi prisotni so bili enotni v tem, da je bilo skovanih v vojni preveč prisrčnih in tovariških vezi, da bi jih bilo mogoče pozabiti in da se bodo vsako leto srečevali in skušali kar največ prispevati k temu, da bo prihodnje leto dostojno obeležena 40. obletnica vstaje in začetek poti k današnji svobodi.

Kušar

Srečanje bivših političnih zapornikov in izgnancev se je udeležilo več sto tistih, ki so za današnjo svobodo marsikaj pretrpeli. Mladi so jim pripravili lep kulturni program

Aktualna tema:

Kaj so vzroki za nizke osebne dohodke?

Že koncem meseca avgusta je predsedstvo Občinskega sveta ZSS Domžale sprejelo sklep, da je potrebno izdelati analizo nizkih osebnih dohodkov ter izločiti oz. razrešiti spodnje kategorije delavcev. Ugotovili smo, da je v delovnih organizacijah s področja naše občine 172 delavcev od skupno 11.200 zaposlenih, ki prejemajo osebni dohodek manjši od 5.000,00 din za polni delovni čas.

Preko osnovnih organizacij ZSS smo v delovnih organizacijah, ki imajo take primere, začeli z akcijo ugotavljanja vzrokov. Pri tem selektivnem ugotavljanju so se nekatere osnovne organizacije zveze sindikatov izredno potrudile in dosegle tudi zelo dobre oblike sodelovanja s strokovnimi službami delovne organizacije. Vseskozi pa so se v akcijo vključevali tudi člani predsedstva občinskega sindikalnega sveta. Usmeritve predsedstva Občinskega sveta ZSS za delo OO ZSS pri tej nalogi so bile:

– v tesni povezavi s strokovnimi službami v delovnih organizacijah preveriti oz. ugotoviti vse vire dohodka posameznega delavca in njegovih družinskih članov;

– v posameznih primerih se je treba povezati s krajevnimi skupnostmi;

– v okviru aktivnosti na 2. konferenco ZSS, je treba preveriti pravičnost delitve po delu in rezultatih dela še zlasti z vidika:

a) težkih delovnih pogojev,
b) odnosa vrednosti proizvodnega in administrativnega dela,
c) pravičnega družbenega vrednotenja vsakega dela;

– v izjemnih primerih problem razreševati s solidarnostnimi pomočmi, kar mora imeti začasni značaj;

– dolgoročno je potrebno razmišljati o reorganizaciji del in nalog v takem smislu, da bo vsak delavec ob polnem lastnem angažiranju pri delu dobival osebni dohodek, ki mu bo omogočal solidne življenjske pogoje.

V vseh delovnih sredinah je bil izid približno naslednji:

– določeno število zaposlenih še ne dosega postavljenih norm, ker so šele stopili v delovno razmerje;

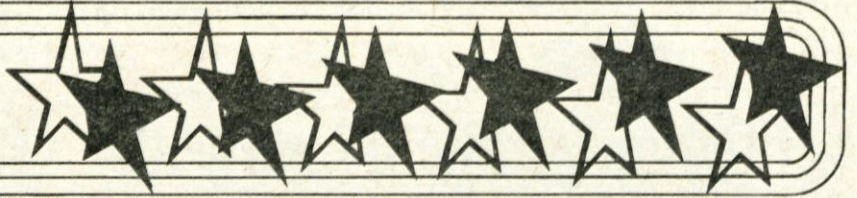
– nekateri iz različnih razlogov niti nimajo zahteve oz. želje po večjem osebnem dohodku in to iz različnih vzrokov, npr.: tisti delavci, ki so opravičeni do otroškega dodatka, rajši opravljajo popoldanske usluge, kot da bi dosegli višjo normo ali pa delali nadure, tedaj ko je to neobhodno potrebno. Poleg tega isti, v primeru večjega osebnega dohodka, pridejo v višjo lestvico za plačevanje vrta.

Tendencia je pridobivati dohodek na nelegalen, neregistriran način. Zaskrbljujoči so zlasti primeri, ko zaposleni izjavlja, da daje za hrano doma staremu okrog 1.000,00 din in da je za majico in kavbojke vendarle dovolj ostalih 3.000,00 din in naj se nikar ne mučimo s povečanjem, saj tega tudi ni nikoli zahteval.

Ob teh primerih se velja zamisliti, še zlasti z vidika nadaljnega vključevanja in prizadevanja takega delavca in navajanja na solidne delovne navade, če ga pa na to, ko nastopi delo ne začnemo takoj navajati.

Marsikje so potožili tudi, da ne vedo, kako bodo poslovali v zadnjih dveh, treh mesecih pred zaključkom leta, ker se v tem času vidno poveča bolniška. To pa predvsem iz razloga, ker delavci ne dosegajo tolikšnega osebnega dohodka, ki bi jemale pravice do otroških dodatkov in povečeval plačevanja vseh vrst participacij.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Mladinska delovna akcija v VVZ Lije Varšek v Domžalah

Da je mladinsko prostovoljno delo lahko širšega družbenega pomena, smo mladinci stalne brigade pri OK ZSMS in nekateri brigadirji, ki so bili v letošnjem letu na republiški delovni akciji, dokazali s prostovoljnimi delov v Vzgojno varstvenem zavodu Lije Varšek na Kidričevi cesti v Domžalah. Pravzaprav so tovarišice iz vrtca obljubile, da bodo same spregovorile o delovni akciji v Poročevalcu, pa žal niso, pa se moramo kar sami malce pohvaliti.

Delovni akciji, ki sta bili organizirani v soboto 27. septembra in 4. oktobra, sta imeli namen očistiti in olepšati notranjost ter okolico vrtca, kar nam je v celoti uspelo.

Vzgojno varstveni zavod namreč ne razpolaga z osebjem, ki bi skrbel za okolico vrtca, tako lahko rečemo, da smo s skupnimi močmi ustvarili lepše in še boljše počutje našim malčkom izven prostorov, tovarišicam pa omogočili lažje delo z otroki.

In kaj smo delali? Prvo soboto smo urejali notranjo okolico vrtca; uredili smo peskovnike, okopavali zaraslo grmičevje ter pograbilili in odvozili pokošeno travo. Naslednjo soboto pa smo se sprijeli s prvim brigadirskim delom, saj so zapeli krampi in lopate. Pločnik pred vrtcem, ki je bil ves zaraščen s plevelom in travo smo prekopalili, odvozili odvečni material ter na novo posuli z belim drobnim peskom, tako da je okolica vrtca izgledala res čudovito. Pa tudi tovarišice iz brtca so bile navdušene, ko so videli, da je vrtec dobil novo podobo, saj so tudi same veliko storile za lepše okolje.

Mi pa moramo pohvaliti predvsem kuharice vzgojno varstvenega zavoda, ki so nam obe soboti pripravile zares izvrstne malice.

(Nadaljevanje s 3. strani)

Ob celotni analizi se izkaže, da ni ravno veliko število takih, ki so dejansko upravičeni za takojšnje ukrepanje, kar je očitno zlasti v nekaterih „dobro stoječih“ delovnih organizacijah. Nekoliko drugačna situacija je tam, kjer organizacije združenega dela kot celota iz različnih objektivnih ali pa tudi drugih vzrokov ne dosegajo dohodka, ustreznega vloženemu delu.

Sindikati so s posebno pozornostjo analizirali prizadevanje vsakega delavca, predvsem glede njegove zavzetosti in želje po višjem osebnem dohodku. Ob tem

Vse bi bilo v redu in prav, toda že čez nekaj dni sem bil močno razočaran, ko sem opazil razriti pločnik, pesek pa je bil razsut daleč po cesti. Namreč nevestni občani parkirajo na pločniku, obračajo svoje avtomobile . . . , ne zavedajo pa se, da s tem ogrožajo varnost v cestnem prometu, obenem pa uničujejo okolje, katerega je ustvarilo delo mladih rok.

Miro Glavinac

MLADOST V PESMI, BESEDI IN SPRETNOSTI

V petek 24. oktobra je bilo v Domžalah občinsko kviz tekmovanje z naslovom: „Mladost v pesmi, besedi in spretnosti“.

Tekmovanje, katerega sta razpisala poveljstvo ljubljanskega armadnega območja in republiška konferenca ZSMS, letos poteka pod naslovom TITO – PARTIJA – REVOLUCIJA. Sestavljeno je iz dveh delov – tekmovanja v znanju in tekmovanja v kulturnih dejavnostih.

V petkovem dopoldanskem delu so se ekipe pomerile v pismenem preizkusu znanja. Sodelovalo je dvanajst ekip iz naše občine. Prve tri iz dopoldanskega dela tekmovanja – ekipa konference mladih v vzgoji in izobraževanju pri OK ZSMS Domžale, ekipa Ekonomske srednje šole in ekipa Papirnice Količevo, so si priborile pravico nastopa v finalnem delu tekmovanja, ki je bilo ob 18. uri na novi osnovni šoli Vencija Perka. Tekmovanje je bilo popestrjeno s kulturnim programom, katerega so pripravili vojaki V.P. 6485 iz Most in komisija za kulturo pri OK ZSMS Domžale. V tem delu so največ znanja pokazali mladinci Ekonomske srednje šole in si tako priborili pravico nastopa na regijskem tekmovanju, ki bo 18. novembra v Kamniku.

Želimo jim veliko uspeha!

Marko Mokorel

so še zlasti poudarili, da si ne bodo prizadevali za povečanje osebnega dohodka za tiste delavce, ki ne želijo več in bolje delati.

Skozi celoten postopek se je zlasti izoblikovalo stališče osnovnih organizacij ZSS, ki so dale tudi pobudo, da je potrebno ponovno obravnavati odnos med vrednostjo proizvodnega in administrativnega dela, ker je večji del primerov delavcev z nizkimi osebnimi dohodki iz proizvodnje. Pravilno vrednotenje del bi imelo tudi pozitiven vpliv na usmerjanje v poklice in zmanjševanje prehodov iz proizvodnje v administracijo.

Marija Pukl

Pločnik pred VVZ bo kmalu dobil novo podobo

Osnovna šola „Martin Koželj“ Dob:

KAKO JE BILO V ŠOLI V NARAVI – PACUG 8.9. – 15.9.1980

Letos smo imeli šolo v naravi v Pacugu od 8.9.1980 do vključno 15.9.1980. Udeležilo se je 45 učencev 5.a in 5.b razreda ter 4 spremljevalci: Mav Davorina in Ažman Tone kot praktična učitelja plavanja, Kavčič Sašo, ki je pomagal pri praktičnem pouku in Rugelj Zofija kot pedagoški vodja. Z nami sta bila še Jerak Valenka in Perušek Suzana, učenki 8. razreda, ki sta pomagali pri strežbi. Odpeljali smo se s posebnim avtobusom in prispeli na cilj ob 11. uri. Tu nas je sprejel upravnik mladinskega letovišča Zveze prijateljev mladine Ljubljana – Vič – Rudnik tov. Drago Černoš.

Namestili smo se v zidani zgradbi. V prvi sobi z 12 posteljami so bili fantje s tov. Kavčičem, v drugi s 14 posteljami tov. Ažman z ostalo polovico fantov. 21 deklet je spalo v tretji sobi poleg njih v 4 posteljni sobi pa Jerak, Perušek, tov. Mav in tov. Rugelj. Imeli smo svoje sanitarne prostore. Po kosilu in krajšem počitku smo odšli k morju in opazovali preizkus znanja plavanja, ki je pokazal, da zna plavati 12 učencev od 33 neplavalcev pa je 18 prilagojenih in 15 neprilagojenih. Dogovorili smo se, da plavalce prevzame tov. Rugelj, prilagojene neplavalce tov. Kavčič, s popolnimi neplavalci pa se bosta ukvarjala tov. Mav in tov. Ažman.

Po večerji smo imeli zbor skupaj z učenci Osnovne šole Oskar Kovačič. Upravnik nas je seznanil s pravili, dnevnim redom in vsem kar je potrebno za čim boljše počutje in razumevanje spriči velikega števila, saj nas je bilo kar 220 učencev in tovarišev. Dnevnomu redu smo prilagodili delovni program, ki smo ga dnevno dopolnjevali glede na vreme. Vsak dan smo imeli dve uri pouka. Pri urah slovenskega jezika smo obravnavali: pismo staršem, recitacija in spis o življenju v šoli v naravi. Pri matematiki smo dobili dve temi. Pri spoznavanju narave in družbe smo govorili o rastlinstvu in živalstvu ob morju in v morju, ogledali smo si soline v Štrunjano, akvarij v Piranu in organizirali izlet v Fieso, Piran in Portorož, kjer sta bili prav tedaj zasidrani ladji Galeb in Split. Pri likovnem pouku so učenci izdelali risbe na temo morje. Pri glasbenem pouku smo vadili pesmi, ki so jih učenci peli na družabnih večerih in ob tabornem ognju. Največ časa pa smo posvetili pouku plavanja. Delo je bilo precej težavno, saj je bilo kar 7 učencev prvič na morju in praktično tudi učenci prvič v vodi. Pa tudi ostali učenci o pravilnem plavanju niso kaj prida vedeli.

Delo je bilo še veliko težje, ker nam vreme ni bilo naklonjeno, saj smo imeli pretežno oblačno vreme, v sredo 10.9. pa pravo neurje, ki je že tako hladno morje še bolj ohladilo. Vsako uro sončnega vremena smo porabili za delo z učenci v morju. Pri preizkusu znanja ob zaključku šole v naravi je bil naslednji rezultat: 12 učencev je dobilo bronasto značko in diplomu, 13 srebrno in 12 zlato. Tov. upravnik, ki je podelil značke in diplome, je pohvalil tudi ostalih osem učencev, ki so se trudili, veliko napredovali, niso pa uspeli preplavati norme, in jim podelil kot priznanje bronaste delfinčke brez diplome.

V prostem času, to je pred in po večerji so učenci organizirano igrali nogomet, košarko in med dvema ognjema. Skupno z učenci osnovne šole Oskar Kovačič smo organizirali kviz tekmovanje, zabavni večer s šaljivim tekmovanjem in plesom ter poslovilni večer s kulturnim programom. Učenci so bili praktično ves čas pod nadzorom, organizirano aktivni pa od 7. ure zjutraj pa do 20,30 ure zvečer, ko so legli k počitku.

V šoli v naravi je bil poleg navedenega programa velik poudarek na vzgojnem delu – tovariški odnosi med sošolci in smisel za kolektivno življenje, ko se moraš podrediti skupnim interesom, navajanje učencev na osnovne higienske navade, postiljanje postelje, vzdrževanje reda pri osebni garderobi in skupnih prostorih, kulturno vedenje pri mizi in še bi lahko naštevali.

Ob zaključku so bili zadovoljni učenci, ki so imeli količinsko in vsebinsko odlično hrano, zadovoljivo stanovanje, dovolj razvedrila in osvojenjo dokajšnjo mero praktičnega znanja.

Zofija Rugelj

Drugi o nas pišejo:

Dnevnik 13. oktober 1980 na 14. strani:

So obdavčitve enake?

Načelnik uprave za družbene prihodke SO Domžale Almira Zemljič: „V članku z naslovom „Zlata jama v neizterjanih davkih“ (Dnevnik 16.9.) med drugim pišete, da imajo že bližnje Domžale znatno nižje davčne stopnje kot Ljubljana. Navedba ni točna, ker so vse davčne stopnje v ljubljanski regiji usklajene v smislu Dogovora o usklajevanju davčne politike in tako na tem področju ni nobenih razlik. Predlagamo ustrezen popravek, kar je tudi sklep izvršnega sveta skupščine občine Domžale, in sicer na vidnem mestu.“

Odgovor uredništva: „Žalostno je, da celo izvršni svet domžalske občine zahteva nekaj, v čemer nima prav. Občarji Domžal iz osebnih dohodkov plačujejo 29,32 odstotka za davščine, Ljubljanci pa skupaj s prispevki za KDIC 31,54 odstotka. Organizacije združenega dela v Ljubljani iz dohodka plačujejo 8,84 odstotka, domžalske pa 8,48 odstotka za splošno porabo. Že tu vidite, da niti občani niti OZD v Domžalah in Ljubljani niso enako obramenjeni.

Da naštevamo še naprej: davek prodaje srečk znaša v Ljubljani 20 odstotkov, v Domžalah 10 odstotkov; davek od provizij poslovnih agentov znaša v Ljubljani 30 odstotkov, v Domžalah 20 odstotkov; davek za opravljanje intelektualnih storitev znaša v Ljubljani 35 odstotkov, v Domžalah 25 odstotkov; davek od dohodka oseb, ki priložnostno opravljajo storitve za OZD, znaša v Ljubljani 35 odstotkov, v Domžalah 25 odstotkov...

Pa še naprej: davek na penca se vina znaša v Ljubljani 5 din pri litru, v Domžalah 4 din; pivo je v Ljubljani obdavčeno s 35 odstotki, v Domžalah s 30 odstotki; alkoholne pijače imajo v Ljubljani 60 odstotkov davščin, v Domžalah 45 odstotkov; umetne alko-

holne pijače v Ljubljani v ceni „nosijo“ 3 odstotke davka, v Domžalah tega davka sploh nimajo.

Letos je bilo dogovorjeno, da se sme v Sloveniji splošna poraba povečati za 16 odstotkov glede na lanska sredstva. V Ljubljani smo sklenili, da bomo splošno porabo povečali za 15 odstotkov, preostali odstotek, ki zneso 9.450.000 din za Ljubljano, pa bi namenili za pospeševanje živinoreje. Ker pa je Ljubljana ob teh sredstvih postavila zahtevo, da morajo občine, ki naj bi za pospeševanje živinoreje dobile ta sredstva, imeti enake davčne obremenitve, ta ljubljanska pobuda ni doživela odziva. Tako Ljubljana sedaj sama prek davčnih stopenj na alkoholne pijače namenja sredstva za meso.

Poraba mesa se je v Ljubljani v osmih mesecih leta povečala za 18 odstotkov. Ne verjamemo, da smo Ljubljanci pojedli toliko več mesa, ampak bo bolj držala trditve, da so občani iz okoliških občin, kjer si mesa niso preskrbeli prek sredstev splošne porabe, pokupili meso. Ali je to prav ali ne, da Ljubljanci skozi davke oskrbujejo tudi Domžalčane, Kamničane..., ki imajo nižje davčne obremenitve, presodite sami!“

Franc Košir Ljubljana

sredstva in bi bila Občinska zdravstvena skupnost, če bi dobila prispevke za zdravstvo občanov, ki delajo v ljubljanskih občinah, živijo pa v Domžalah, docela likvidna.

Pa še besedo, dve o tem, kako ljubljanske občine „podpirajo“ domžalske občane pri nakupih mesa...

V naši občini dajemo že več let iz sredstev splošne porabe znatna sredstva za pospeševanje in razvoj kmetijstva. Tako je v letošnjem letu v sklad za pospeševanje kmetijstva namenjenih 4 milijone novih dinarjev, razen tega pa je bilo za privez telet že namenjenih kot subvencija milijon dinarjev zasebnim kmetijskim proizvajalcem. Za

področje osnovne preskrbe pa je bilo namenjenih 5 milijonov dinarjev. Ta sredstva zagotavljajo, da se potrebe po preskrbi z govejim mesom rešujejo za občane Domžal s proizvodnjo mesa pri domačih zasebnih proizvajalcih na območju občine Domžale.

V letošnjem letu je bilo spričo težav v preskrbi z mesom prodanih le za 10 odstotkov manj mesa kot v istem obdobju lani. V posameznih obdobjih, ko so imeli v sosednjih občinah docela prazne mesnice, je marsikateri ljubljanski občan, ki sicer redno kupuje v domžalski Veleblagovnici, rešil svoj problem oskrbe z mesom v ne docela praznih mesnicah na področju Domžal.

Dnevnik 9. oktober 1980 na 3. strani:

Zadolženi »Bogataši«

Direktor Kliničnega centra je predsedniku mestne konference ZKS Ljubljana potožil, da v občini Domžale menda znižujejo prispevne stopnje za zdravstvo. Istočasno pa Domžale dolgujejo Kliničnemu centru 20 milijonov dinarjev.

Ob dejstvu, da imajo na eni strani, kot kaže, „preveč“ denarja in istočasno povzročajo dolgove, velja tudi omeniti, da ravno Domžale na račun domicilnega načela dobivajo v svojo občino precejšnje vsote denarja iz ljubljanskih TOZD za delavce, ki živijo na njihovem območju, delajo pa v Ljubljani. Ne

glede na vse to pa bo moral, kot kaže, Klinični center (ki ni v zavirljivi situaciji), celo odklanjati bolnike iz te občine in iz drugih, ki počno podobno. Kaj bi to lahko pomenilo, pa menda ni potrebno posebej govoriti!

V občinskem INDOK centru smo LD, kjer sta članka izšla pripravili po posvetovanju z občinskimi strokovnimi službami tale odgovor, ki je bil dne 3.11.1980 tudi objavljen:

Teden boja proti kajenju od 21. — 28. septembra 1980

Kajenje cigaret, vsakdanja navada pri večini ljudi, navada, pri kateri se niti ne zavedamo, da nosimo s seboj žebelj za krsto. Samo statistično podatki nam lahko pokažejo koliko dni, mesecev in celo let življenja nam skrajšajo ti tako lepo pakirani in včasih celo preveč reklamirani tobačni izdelki. Če pa bi hoteli navesti vse škodljive pojave in bolezni, ki jih povzročata tobak in kajenje bi morali izdati posebno številko Poročevalca.

Boj proti kajenju je v zadnjih letih dobil vlogo velikega pomena, zlasti s stališča ohranjanja zdravja mladine, delovnih ljudi in občanov, kajti kajenje tobaka se vedno nezadržno širi. Rdeči križ Slovenije, ki je pobudnik akcije ima vse večjo pomoč tudi s strani političnih in družbenih dejavnikov.

Kajenje, ki se v večini primerov začne že pri mlademu človeku, ki nemalokrat traja skozi vso življenjsko dobo je vse bolj pereč problem zdravstvenega varstva našega prebivalca. Rešitev pa pomeni dolgoročno trajno toda odgovorno dejavnost, v kateri naj bi prišle do izraza vse izkušnje in možnosti katere so nam dane. V boju proti kajenju je največji del odgovornosti odmerjen zdravstvenim delavcem, vseeno pa ne smemo pozabiti tudi na ostale družbene dejavnike

(organizacije združenega dela in izobraževalne ustanove).

Posebno v šolah ali ostalih vzgojno izobraževalnih zavodih, bi morala teči akcija proti kajenju. Prenehati s kajenjem je sicer stvar močne volje, toda način sam je individualen in če mladega človeka pravilno usmerimo še ob pravem času in če vemo, da je kajenje predvsem navada (razvada), ki se jo da odpraviti je uspeh nemalokrat tu.

Tudi organizacije združenega dela bi morale temu dejavniku posvečati veliko večjo mero pozornosti. Nemalokrat se dogaja, da so varnostni pogoji nezadovoljivi in je prižgana cigareta povzročitelj velikih gospodarskih in materialnih izgub. Nenadomestljiv pa je seštevek ur, ko je delavec izven delovnega procesa zaradi obolenja katelega je povzročitelj cigareta in kajenje.

Veliko, zares veliko bi se dalo v boju proti kajenju storiti, posebno, če bi na to pomislili na enem izmed naših sestankov, ko je včasih zakajeno, da še sosedu, ki sedi poleg nas ne vidimo dobro.

Na koncu pa se mi je porodila misel; kaj pa smo pravzaprav pozitivnega storili v tednu boja proti kajenju v naši občini?

Miro Glavinec
OK ZSMS Domžale

Zadolženi bogataši — Dnevnik, 9. oktobra
So obdavčitve enake — Dnevnik, 14. oktobra

ŠE ENKRAT: So obdavčitve enake?

V oktobru sta v vašem časopisu izšla članka: 9. oktobra prispevek Zadolženi „bogataši“ na 3. strani, 13. oktobra pa na 14. strani prispevek: So obdavčitve enake?

Ker so v obeh prispevkih nanizane nekatere trditve, ki ne ustrezajo resnici in ker v izkrivljeni luči kažejo na uresničevanje davčne politike ter ustvarjanje sredstev za različne družbene dejavnosti, želimo bralcem posredovati nekaj pojasnil.

Prispevki za skupno porabo v Domžalah znašajo 29,32 odstotka. Ta prispevna stopnja pa je naravnana tako, da zagotovimo v občini toliko sredstev, kolikor jih potrebujemo za uresničevanje programov družbenih dejavnosti v resolucijskih okvirih.

Ne želimo, da bi vnovič prihajalo do presežkov sredstev, ki bi ostajali na računih SIS, saj bi tako le siromašili združeno delo ter ogrozili likvidnost domžalskih delovnih organizacij.

Domžalsko zdravstvo se resnično koplje v primanjkljaju predvsem zaradi tega, ker so zdravstveni delavci presegli sprejete programe, kar je seveda povzročilo dodatne stroške. Program zdravstva, ki ga je sprejelo združeno delo v občini, je bil (v letu 1979 in v letošnjem letu) presežen za 25

milijonov dinarjev. Združeno delo mora tako najprej sprejeti povečane programe zdravstva, saj je šele na podlagi razširjenih sprejetih programov nato moč sredstva usmerjati v to dejavnost.

Trditev, da Domžale na račun domicilnega načela dobivajo za zdravstvo v občino precejšnje vsote denarja iz ljubljanskih TOZD, je popolna dezinformacija. Tretjina vseh zaposlenih se resda vozi na delo izven občine, vendar zbrani prispevki za zdravstvo ostajajo v občinah, kjer so delavci zaposleni, saj je vsem znano, da domicilno načelo še ni uresničeno; torej Domžale ne dobivajo domicilnih sredstev, četudi si zdravstvo zelo prizadeva, da bi uveljavilo to načelo.

Za likvidnost v domžalskem zdravstvu so to zelo pomembna

Dober dan, domžalski občan:

Srebrni delovni jubilej Lojzeta Pichlerja

25 let je lepa doba, še lepše pa je, če je nekdo zaposlen v nekem podjetju ali ustanovi toliko časa. In tak pomemben jubilej je 1. oktobra letos praznoval Domžalčanom dobro znani in vesten občinski šofer Lojze Pichler, pravi Domžalčan.

Lojze je bil rojen 2. maja 1922. leta v Zgornjih Domžalah št. 103, sedaj Ljubljanska 72, sedaj pa stanuje v hiši, ki jo je zgradil oče Alojz leta 1925, na Rojski 3. Je sin tovarniškega delavca Alojza Pichlerja in Apolonije Mlakar, slavninarske šivalke, rojene na Hudem pri Radomljah. Očetov rod izhaja iz St. Jakoba v dolini Defferegen na Tirolskem, odkoder je izhajala večina domžalskih Tirolcev.

Lojze je osnovno šolo obiskoval v Domžalah, 4 razrede gimnazije z maturo pa je napravil v Kočevju. Poleg tega, da je bil oče zaposlen, so imeli doma majhno kmetijo, na kateri je Lojze tudi pomagal pri kmečkih delih. Krajši čas je bil zaposlen v Induplati Jarse in Papirnici Količevo in že se je pričela 2. svetovna vojna. V letu 1941 se je zaposlil na domžalski občini, kjer je bil zaposlen do leta 1943. Nekaj časa je bil nato v nemški vojski. Ko je prišel domov na krajši dopust, je junija 1944 odšel v partizane, v 2. bataljon Šlandrove brigade. Po vojni se je najprej zaposlil v Usnjarskem tehnikumu v Domžalah, kjer je bil najprej skladiščnik, nato pa nabavljatelj in šofer. V tem podjetju je ostal do konca leta 1954. Nato se je za krajši čas zaposlil v Mlinski industriji na Viru, kjer je bil skladiščnik embalaže, občasno pa je vozil tudi osebni avto. 1. oktobra 1955 se je pa zaposlil na domžalski občini kot šofer in to službo še sedaj uspešno opravlja.

Spominjam se ga, kako smo na prošnjo ing. Zmagoslava Pipana, ki je bil zaposlen na oddajniku RTV v Domžalah, skupaj s Slavkom Pavlovčičem, Slavkom Zuletom in drugimi mladinci tistega usodnega 10. in 11. aprila 1941 stražil radijski oddajnik v Domžalah, ki so ga tega dne zbombardirale nemške štuke. Stražili smo do 6. ure zjutraj, ob 9. uri dopoldne so pa letala uničila stavbo starega oddajnika in močno poškodovala novo poslopje, ki je bilo že dograjeno.

Vsi „moji“ župani

„Lojze, kolikim županom si pa služil v teh 25 letih?“

„V tem času so bili domžalski župani Franc Avbelj – Lojko, Franc Habjan, Jože Pogačnik, Albin Klemenc in Jernej Lenič, ki je še sedaj predsednik SOb Domžale.“

„Koliko avtomobilov si pa v tem času menjal?“

„Prvi avtomobil, ki sem ga vozil na občini, sem pripeljal iz Mlinske industrije na Viru. Bil je znamke Olympia. Nato so sledili Fiat 1400, Fiat 100, Fiat 1300, Peugeot 404, Opel Admiral, Opel Commodore, sedaj pa vozim avtomobil znamke Opel Record.“

Največ z OPLOM

„S katerim od teh avtomobilov si pa prevozil največ kilometrov?“

„Največ kilometrov sem prevozil z Opel Admiralom in to 230.000 km. Za to sem prejel tudi priznanje firme Opel Vagen z Dunaja in to leta 1977.“

„Kaj pa tvoja najdaljša pot z občinskim avtomobilom?“

„Podjetje Obnova iz Ljubljane je povabilo predstavnike SOb Domžale na ogled gradbišč. Pot nas je vodila preko Čehoslovaške v vzhodni in zahodni Berlin, od tam pa v Hamburg, Köln, Frankfurt am Main, Stuttgart, München in nazaj domov. Priznati moram, da sem se po 3.600 km dolgi vožnji, ki je minila brez vsakršnih težav, zares oddahnil. Saj to res niso bile mačje solze.“

Bili so zanimivi dogodki . . .

„Lojze, prav gotovo se spominjaš kakšnih posebnih dogodivščin v teh 25 letih službovanja?“

„O, seveda se jih. Saj jih ni bilo malo. Prvi avtomobil, ki sem ga vozil, je bil res že dotrajan. In ko sem dobro leto potem, ko sem bil zaposlen na občini nekoč peljal skozi Črni graben domov tedanjega predsednika Franca Avblja – Lojkota, mi je na Želodniku odletelo levo sprednje kolo avtomobila. K sreči brez nesreče, le avtomobil je moral v popravilo. Drug tak primer, ki se ga dobro spominjam, se mi je pripetil, ko sem moral tedanjega župana Franca Habjana peljati v Ljubljano. Ker sem moral priti v Ljubljano kar najhitreje, sem močno pritisnil na plin. Na Dobravi pred Črnučami mi je močan veter odprl pokrov motorja. Avto sem kljub temu, da nisem takorekoč nič videl pred seboj uspel obdržati na cesti. Nekoč sem zopet peljal proti Ljubljani. Cesta je

bila sicer kopna, vendar poledenela, vidljivost pa zaradi megle le približno 100 m. Iz Trzina je pripeljal tovorni avtomobil, ki ga je hotel nekdo z osebnim avtomobilom prehiteti. Ko je zagledal moj avtomobil, je pritisnil na zavore. Ker je pa pri tem izgubil oblast nad vozilom, se je na cesti zasukal in cesto zaprl. Ker je pa prav tam cesta višja za dober meter, mi ni preostalo drugega, če sem se hotel izogniti neizogibni nesreči, da sem zapeljal na rob ceste. Po njej sem vozil nekaj

časa po dveh kolesih, nakar mi je uspelo vozilo spraviti v normalno lego. Vse se je na srečo dobro končalo.“

Domžale in Koprivnica – dobri prijatelji

„No Lojze, vem da imaš prav gotovo tudi lepe spomine na svoj poklic.“

„O, tudi teh ne manjka. Lepe spomine imam na Koprivnico, ko je bilo pobratenje domžalske in koprivniške občine. Saj so takrat Koprivničani za Domžalčane pripravili izredno lep sprejem. Lepo je tudi, če greš na daljšo vožnjo in vidiš, da ljudje, ki jih voziš zadovoljni in se dobro počutijo. Veš, takrat sem tudi sam izredno zadovoljen.“

„Lojze, sedaj mi pa prosim kaj več povej o domu in domačih.“

„Poročil sem se 10. junija 1944. Le nekaj dni zatem sem že odšel v partizane. Zena Slavka roj. Vodopivec izhaja iz znane partizanske družine, saj so v partizanih padli brat Lojze, ki je bil komandant mesta Stična, brat Milan, ki je bil sekretar Skoja v Šlandrovi brigadi, sestra Ivanka je padla kot bolničarka v Matkovem kotu pri Gornjem gradu, padla pa je tudi svakinja Hermina, ki je bila borka Tomšičeve brigade. Partizan je bil tudi brat Rado, sestra prof. Milena je pa bila internirana. Oče je bil zaposlen na cestnem nadzorstvu, mama je pa skrbelo po svojih močeh za otroke v partizanih. V zakonu so se mi rodile tri hčerke. Najstarejša Marjanca, por. Kolar je vzgojiteljica v vrtcu Stanke Varšek – Lije na Kidričevi cesti v Domžalah. Lani je nesrečno izgubila moža Francija, ki se je ponesrečil na Poljskem. Ima dve punčki. Smrt je tudi mene močno prizadela in je še sedaj ne morem preboleti. Kot veš, je bila tudi dolgo vrsto let recitatorka pri domžalski Svobodi, saj si bil vodja recitatorske sekcije. Hčerka Metka je predmetni učitelj glasbe. Najprej je poučevala na Osnovni šoli v Moravčah, nato na Brdu, sedaj pa že vrsto let uspešno uči na Osnovni šoli Josip Broz Tito v Domžalah. Zelo uspešno vodi otroške in mladinske pevske zore na tej šoli, s katerimi dosega lepe uspehe. Poleg tega poje tudi pri Dekliškem pevskem zboru Emil Adamič, je pa tudi članica Simfoničnega orkestra Domžale – Kamnik. Najmlajša hčerka Slavi je pa poročena v Alfeldu v Zahodni Nemčiji. Zaposlena je kot laborantski tehnik v tamkajšnji bolnici. V zakonu se ji je rodil fantek, tako da imam sedaj tri vnuke. Hčerka Marjanca živi v novozgrajeni hiši na vrtu domače hiše, Metka živi z nama, le Slavi je daleč od doma. Seveda je najbolj veselo, kadar smo skupaj hčerke, vnuki in zet.“

„Vem, da si bil pri domžalskem Sokolu, oče pa je bil vnet pristaš nogometa. Pa mi še o tem kaj več povej.“

„Res je. Pri domžalskem Sokolu sem bil dve leti pri naraščanju. Veselje do nogometa mi je privzgojil oče, saj je bil izredno vnet športnik in dolgoletni predsednik nogomet-

nega kluba „Disk“ Domžale. Ceprav se nisem kot nogometaš preveč udeleževal, sem kljub 56 letom leta 1979 igral v Radomljah, kjer so se pomerili debeli in suhi. In še to. Ob tej priliki sem suhim zabil tudi gol.“

Priznanje za delo

„Verjetno si za svoje dolgoletno delo prejel priznanje?“

„Tudi ta sem prejel. Leta 1949 sem prejel denarno nagrado Ministrstva lahke industrije za delo skladiščnika in nabavljaja v Usnjarski šoli. Leta 1962 sem prejel tudi plaketo in značko vzornega voznika Sekretariata za notranje zadeve SRS. Za vestno delo sem prejel tudi več denarnih nagrad. Letos ob 25-letnici službovanja na SOb Domžale sem pa prejel priznanje SOb Domžale za uspešno in požrtvovalno delo ob visokem jubileju v delovni organizaciji in medaljo za zasluge.“

„Kaj pa pravi žena, ko te takorekoč nikoli ni doma? Saj sem te tudi sam dalj časa iskal, da sva opravila tale razgovor?“

„Veš takrat, ko bi me najbolj rabili, me prav gotovo ni doma. Sicer ti pa naj povem, da se moj delovnik uradni prične ob 6. uri zjutraj, konča pa ob 14. uri. Toda to le uradno, kajti velikokrat moram na daljše vožnje in takrat ura ni vedna kdaj grem in kdaj pridem. Seveda žena ni zadovoljna takrat, ko ne ve, kam sem šel in kdaj se vrnem. Pa kaj hočem, služba je pač taka.“

So tudi „ostala opravila“ . . .

„Najmanj 10 let sem tudi vozil material za občinski buffet. Poleg tega razvažam nujni material za razne seje delegatom. Vsekakor pa skrbim za službeni avtomobil, ki ga redno vzdržujem, perem in ga vozim na servisne preglede v Avtotehno v Ljubljano. Moje delovno mesto spada pod predsedstvo SOb, predsednik tudi odobrava naloge za potovanja. Zadnja leta pa mi ni več treba voziti jstvin za hišno prehrano, ker imam že več kot 5 let težave s hrbtenico.“

„Lojze, kaj pa pogrešaš v Domžalah kot voznik in kot Domžalčan?“

„Kot voznik bi imel rad dnevni plan voženj, da bi vedel kam bom šel in kdaj se bom vrnil domov. Kot občan si pa kot večina voznikov motornih vozil želim, da bi v središču Domžal čimpreje uredili ceste.“

Lojzetu želimo ob praznovanju srebrnega jubileja, da bi še dolgo let tako uspešno in varno kot doslej obvladoval volan občinskega avtomobila, da bi imel čimmanj težav z zdravjem in da bi pri delu, ki ga opravlja, občutil čimveč zadovoljstva. Vsi, ki nam je Lojze kakorkoli kdaj priskočil na pomoč, smo mu za to pomoč hvaležni in mu vse najboljšje želimo tudi vnaprej.

TONE RAVNIKAR

OBRTNO ZDRUŽENJE DOMŽALE Domžale, Vir, Šaranovičeva 21

RAZPISUJE

NUJNA VZDRŽEVALNA DELA NA OBJEKTU DOMA ZDRUŽENJA OBRTNIKOV

Razpis velja 15 dni po objavi v Občinskem poročevalcu. Vse informacije lahko dobite na sedežu Obrtnega združenja osebno ali po telefonu na številko 722-743.

iz naših krajevnih skupnosti

KRAJEVNA SKUPNOST RAFOLČE:

Kmalu med srednje razvitimi krajevnimi skupnostmi

KS Rafolče še vedno spada med nerazvite krajevne skupnosti. S pomočjo družbe, predvsem pa z lastnim prizadevanjem, želimo prekoračiti to mejo. Upamo, da si bomo v planskem obdobju 1981–1985 že zagotovili vstopnico za med srednje razvite KS.

Letos smo položili še fini asfalt na dveh odsekih v dolžini 500 m (eden v Rafolčah in drugi v Vrhovljah). Radi bi asfaltirali cesto v Vrhovljah do spomenika padlih partizanov, da bi tako zaključili zadnjo fazo prvega krajevnega samopriskevka, vendar nimamo dovolj lastnih sredstev, samoupravna komunalna interesna skupnost pa nam jih tudi ni namenila za ta del ceste. Skupno s krajevno skupnostjo Rova si bomo v prihodnje prizadevali za izdelavo dokumentacije za cesto Rafolče – Rova, da bi jo prekrili z asfaltom in tako usposobili za lokalno avtobusno linijo, ki bi krajanom obeh krajevnih skupnosti prihranila precej časa in denarja.

Ogromno problemov smo imeli s pridobitvijo telefona. Ker nismo bili v programu v tem planskem obdobju pri SIS za PTT, smo se po dolgem postopku le sporazumeli za gradnjo. Vsa sredstva bo morala prispevati naša KS in naročniki. Da bi se stroški čimbolj zmanjšali, smo vsi krajanje zavzeto kopali jame za drogove, postavljali drogove in pomagali pri ostalih delih. V prvi fazi bo dobilo telefonske priključke 8 krajanov, v naslednji pa še 12. Postavili naj bi tudi dve telefonski govornici, eno v Rafolčah in drugo v Vrhovljah. Ker je ta nalozba izvenplanska pri SIS za PTT, bo tudi prispevek naših telefonskih naročnikov večji kot drugje.

KOMEMORACIJI V MENGŠU IN NA LOKI

Na Dan mrtvih smo se Mengšani tudi letos simbolično oddolžili vsem tistim, ki niso dočakali tistega, za kar so se borili – življenja v svobodi. V Mengšu in v Loki sta bili dve žalni svečanosti, ki so jih pripravili Mešani pevski zbor Svobode Mengeš, Mengeška godba, članci kulturnega društva osnovne šole Matija Blejca–Matevža iz Mengša in članica mladinske organizacije z Loke.

Slavnostna govornika sta bila Roman Maligoj, tajnik Zveze borcev Mengeš oz. podpredsednik KK SZDL Mengeš ob spomeniku talcev na Zaloki v Mengšu ter Feliks Pogačar, predsednik Zveze borcev Loka, ob spomeniku v Loki. Oba govornika sta se z izbranimi besedami vrnila v našo polpreteklo zgodovino, na katero ne smemo nikdar pozabiti, saj so nam prav tisti, ki niso dosegli obrežja svobode, podarili današnje življenje. Dotaknila sta se tudi današnjega trenutka, v katerem morajo mladi najti več prostora in razumevanje za pridobljene zmage. Oba govornika sta se ustavila tudi pri letošnji največji fizični izgubi za nas, ob smrti tovariša Tita, hkrati pa sta poudarila, da Titova misel dobiva vedno globlje korenine, njegovo dediščino pa bodo lahko odkrivali tudi poznejši rodovi, tako je bogata.

Komemoraciji v Mengšu in v Loki se je udeležilo precejšnje število krajanov, kar kaže na zrelo zavest ljudi, da znajo ceniti žrtve NOB-a.

I. Sivec

Zelo aktualna je naloga za pridobitev zemljišča za zgraditev družbenega doma in igrišča ob njem. S pomočjo občinskih organov nam bo verjetno že letos uspelo pridobiti zemljišče, čeprav moramo rešiti še nekaj problemov.

Da bi imeli vedno dovolj vode, imamo v planu zgraditi vsaj 80.000 literski rezervoar v vasi Rafolče, ker se število porabnikov vedno bolj povečuje. V lanskem letu smo uredili novo, močnejše zajetje in napeljali cevi.

Na zadnji seji sveta krajevnih skupnosti smo predlagali, da bi izvedli drugi krajevni samopriskevki, ker je ostalo nedokončanih še precej nalog. V prvem samopriskevku bi morali asfaltirati še cesti Vrhovlje in cesto iz Rafolč do spomenika padlih borcev na cesti proti Dupeljnjam, vendar nam je zaradi velikih podražitev zmanj-

kalo denarja. Prav tako nismo zaradi stabilizacijskih ukrepov dobili sredstev Samoupravne komunalne interesne skupnosti.

V naslednjem samopriskevku naj bi v glavnem izpolnili zakasnele naloge iz prejšnjega samopriskevka in nadaljevali z asfaltiranjem ceste proti Rovam in proti Dupeljnjam. Podrobno pa se bo treba še pogovoriti tudi s krajanje.

Dosedanjemu predsedniku sveta KS Rafolče Viktorju Seršji je potekel mandat. Za svoje požrtvovalno in prizadevno delo je dobil občinsko priznanje, pa tudi občani so mu zelo hvaležni. Novi predsednik sveta je Marjan Borštnar. Je še mlad in občani pričakujemo, da bo s svojo energijo in vztrajnostjo še obilo pripomogel k napredku naše krajevnih skupnosti.

Viktor Jemec

Moja aktualna razmišljanja

V „Delu“ sem brala, da je mesec november po vsem svetu proglašen letos kot mesec higiene in snage. Dvaintrideseta svetovna zdravstvena skupščina je pozvala vse države sveta, naj novembra izboljšajo higieno in snago, ki sta pomembna dejavnika pri ohranjanju našega zdravja in izboljšanju življenjskih razmer.

Ta svetovna akcija bi morala naleteti tudi v naši socialistični, samoupravni družbi na najširši odmev. Prispevala naj bi k spremembi slabih navad. Kakšne so te slabe navade, najbolj pričajo naša mesta, javni prostori, površine, ki jih prikrivajo najrazličnejši odpadki. Zato je svetovna higijenska akcija ugodna priložnost, da preidemo od besed k dejanjem. To opozorilo velja tudi za naš Mengeš. Samo pogledjmo okoli trgovin, kakšno je naše okolje. Včasih me je kar sram. Povsod papirji, odpadki, povožene in razdejane zelenice, ki jih marsikdo (protizakonito!) uporablja za parkirni prostor. Kdaj se bo to popravilo, se sprašujem.

Tudi sprahajališče in potke proti Mengeški koči uporabljajo mladi motoristi za svoje akrobacije tako, da človek več ne ve, kam in komu bi se obrnil za take napake. Za njih ne velja omejitev za varčevanje goriva, tudi nočna ura ni važna. Povsod jih je dovolj. Prav tako me motijo po zidovih grde besede, ki jih najdem po javnih stavbah. Kaj res ni nobenega, v prvi vrsti staršev takih posameznikov, ki bi jih opozorili in opozarjali na lepo in dostojno obnašanje.

Moti me tudi ponočevanje in pijančevanje mladoletnih otrok. Kje neki dobijo denar? Starši delajo velike napake, ker jih podpirajo in ker nimajo zanje dovolj časa. Več jim je bogastvo, lov za denarjem, kakor lastni otroci in skrb, kje so v poznih nočnih urah. Svetovala bi jim, naj več časa in skbi posvečajo svojim otrokom, ki so njihovo in nas vseh največje bogastvo. V nočnih urah naj bi bili otroci doma, pod nadzorstvom staršev.

V sedanji svetovni gospodarski stiski bi vsem odgovornim svetovala, da bi organizirano, ne samo občasno, zbirali časopisni in drugi papir, ki je surovina za papirnico. Prav tako bi lahko organizirano zbirali razne steklenice, kozarce, železo, vse to, kar ljudje mečejo v smetnjake.

Zlasti me zaboli, kadar zagledam v smetnjaku kose in celo hlebe kruha. Res ugotavljam, da je še vedno prepoceni za marsikoga. Koliko milijonov ljudi, pa tudi otrok trpi lakoto po svetu, marsikdo od nas se tega ne zaveda v svoji sitosti in objestnosti. Zal je tako in sprašujem se le – doklej!

Danica Zidarič

Tudi jaz sem tekmovala

Kot vsako leto je tudi letos Občinska gasilska zveza Domžale priredila tekmovanje v gasilskih veščinah za območje cele občine.

Tudi Gasilsko društvo Jarše-Rodica se vsako leto udeleži tega tekmovanja in zato so tudi letos želeli pripraviti na to čim več ekip.

Moj očka je član tega gasilskega društva in tako je tudi mene in bratca navdušil za tekmovanje. Zbrala sem ekipo devetih pionirk – gasilk, vse pa smo učenke 3. in 4. razreda osnovne šole Josip Broz Tito.

Začele smo se pripravljati za tekmovanje, učil nas je moj očka. Mesec dni pred tekmovanjem smo enkrat ali dvakrat tedensko vadile.

Tekmovanje je bilo dne 5.10.1980 na igrišču pri tovarni Induplati Jarše. Tja smo se peljale ob 9. uri z gasilskim kombijem, vse oblečene v gasilske srajce z opasačem in s titovkami na glavah. Tekmovanje se je odvijalo točno po predhodnem razporedu in morale smo opraviti dve tekmovalni vaji.

Prva vaja je bila z vedrovko. V rekordnem času smo s curkom vode zbile tarčo.

Druga vaja je bila odvzem vode s hidranta. Bila sem desetarka desetine in na moje povelje „v napad“ je vsaka pionirka – gasilka hitro in natančno izvršila svojo nalogo.

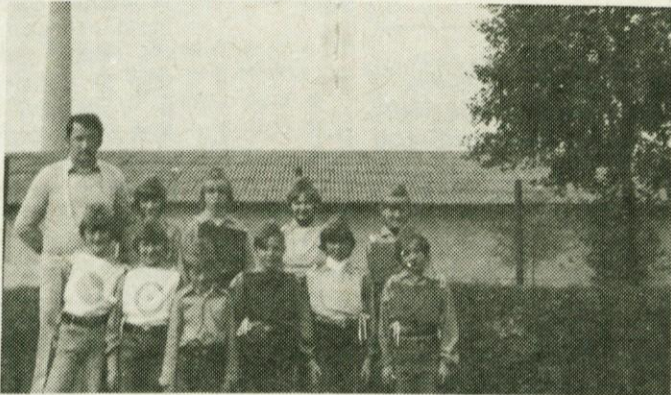
Obe vaji smo zelo uspešno opravile in sodnik nas je pohvalil. Bile smo zelo srečne in upale smo na visoko uvrstitev. Nato smo se slikale in odhitele na malico. Ker je bil očka vesel z našim nastopom, nas je peljal še v Mengeš na torto.

Ko smo prišli domov, je bilo tekmovanje že končano in zvedele smo, da je bila naša desetina prva v skupini pionirk.

Težko že čakamo dneva, ko nam bo občinska gasilska zveza podelila značke in diplomo.

Iz osnovne šole Josip Broz Tito so sodelovale na tem tekmovanju štiri ekipe. Za Gasilsko društvo Jarše-Rodica je tekmovalo sedem ekip.

Ručigaj Marjana, 4. raz.
OŠ Josip Broz Tito

Jarške pionirke A skupine so bile na občinskem tekmovanju najboljše in dosegle I. mesto – mentor Jože Ručigaj

Občinskega tekmovanja gasilcev so se udeležili tudi veterani – dosegli so I. mesto – mentor Tone Hribar, na desni predsednik GD Jarše Jože Skofic

Pionirji društva B skupina so dosegle na občinskem tekmovanju II. mesto – mentor Marjan Ručigaj

ROKOVNJAČ ŽONTA

Pri Mozolovih so že odvečerjali, ko se je jel gospodarjev hlapec France pražnje napravljati, rekavši, da, ako nobenega drugega ne interesira, takrat pak njega osebno, kaj se v zadnjih dneh dogaja, oziroma bi se znalo dogoditi na raznih javnih mestih. Po vseh krajih so – v vedenje nepoznanim – prirejali nekeke večerne shode, zbere krajanov imenovane. Rokovnjači smo se že od pamtveka bolj gmajne držali, vseeno pa nam pak ni, o čem se robavsi na takovih zborih. Akoravno se bo znal vsak zase potegniti po svoji potrebi in moči, nam je jako dosti do našega skupnega blagostanja. Ako bo dosti blaga, bode dosti i dela za nas rokovnjače. Prav zaradi zgoraj omenjene formulacije, to je Nandetove rečenica, mene jako čudi, da so na raznih koncih inu krajih zbere krajanov prespali ali jih vsaj v nič dajali, rekoč, da se itak eno govori, druga stvar pa dela. Ob tem menim, da bi se vsak moral učiti pri nas, ki besedo držimo tako trdno kot rokovnjaško palico.

Marsikaka opazka pa je jela boleti tudi mojo rokovnjaško butico, akoravno Nande pravi, da nisem med najbolj brihntnimi. Med drugim sem bil izvedel, da n.pr. Emona sploh ne potrebuje gnoj iz čistilne naprave, misleč, da bi imela preveč opravka. Jej, jej, pa morebiti ja ni cenejši uvoženi gnoj, mislim tistega umetelno narejenega, ali pa je, boge-usmili?

Ta moment je k meni pritekel Obloški Tonček, ves zasopjen in hropeč: „Mahni ga po kofiču, kumrč bono laufa!“ Ker sem rokovnjač od glave in peta, sem takojci opazil nekega nepoznanega prebivalca Homeca oz. Nožic, kateri je jel proti meni s pestjo udrihati, češ, da sem krivo storil to in to. Šele v gmajni mi je Tonček obrazložil, da je to eden izmed vročih z zbora krajanov, ki se še shladiti ni časa imel, imel pa je še celo vrsto sodrugov. Bogme, da se slučajno ne kane pripravljati kaka nova vrsta rokovnjačev. Morali bomo še nocoj pluniti v roke in narediti red tam v Homcu in Nožicah. S Paleževine pa je sam glavar Nande prinesel, da so zadnje trenutke v modi nekakšna skupna vlaganja. Navedel je celo več konkretnih primerov. Farma v Ihanu hoče od Napredka, reci in piši, (akoravno pisati tudi jaz ne znam), celi 2 stari milijardi in pol od Napredka, ako bo ta hotel še kdaj kakšnega prašiča imeti. Mi, kar nas je rokovnjačev, smo vsi v en rog zatrobili, da taci skupnih vlaganj ne moremo podpreti, saj bomo prašiče, svinje in podobno blago raje še naprej po svoje dobivali. Napredek pa naj le premleje možgane, sicer bodo občani videli prašiče le še na sliki.

Čudne stvari se dogajajo v naši rokovnjaški deželi, to vam moram kar sedaj povedati. V Domžalah se nikako ne morejo odločiti, koliko drevs bi posekali ob Pošti, da bi bil promet bolj siguren. Ako bi vprašali mene, se ne bi dogovarjal o 2, 5, ali celo 7 drevesih, temveč bi vse zaraščeno pustil, da bi bil ta prometni pot bolj zanimiv. Bati se je tudi, da dogovori ne bodo uspeli v polni meri, nakar bo vsak odbornik, ali kaj že je, posekal svoje drevo. Vaš ŽONTA

Solarji so izvedli zelo lep, primeren program. Prav tako je bilo na slavnostni seji občinske skupščine Čačak. Po slavnostni seji s primernim programom, so si delegati ogledali del živilskega kombinata „Pik“, kjer kisajo v velikih posodah zelje, ogledali pa so si tudi sušilnico sliv v Trebči. Tam je tudi znano kopališče Atomske toplice. Proti večeru so si delegati ogledali življenje in delo v Krajevni skupnosti Zaočani, kjer so vaščani iz nič ustvarili veliko.

Po pogovorih, kako bi se poglobilo sodelovanje med dvema prijateljskima občinama, so se delegati naslednji dan vrnili domov. Prepričana sem, da so se vrnili z dobrimi vtisi in da razmišljajo o sodelovanju, s katerim bi imeli obojestransko korist.

Danica Zidarič

Delegacija Domžal na obisku:

V prijateljski občini Čačak

Na povabilo občinske konference SZDL Čačak je obiskala to občino delegacija iz Domžal, dne 1. oktobra 1980, na njihov občinski praznik, ki ga praznujejo kot spomin na dan, ko je bil Čačak prvič osvobojen – to je bilo 1. oktobra 1941, ko so ga prvič osvobodili Titovi partizani. To mesto je bilo velikega strateškega pomena v naši prvi partizanski republiki, tako imenovani Uziški republiki.

Na dan pred praznikom so se delegatje udeležili proslave na železniški postaji v Čačku, kjer so odkrili spominsko ploščo, v spomin na 16. september 1941. leta, ko je tovariš Tito s spremstvom potoval na osvobojeno ozemlje v okolico Valjeva in se za nekaj ur zadržal v Čačku. To je spomin na dan, ko je tovariš Tito prvič stopil na tla tega svobodoljubnega mesta. Tega dne je tovariš Tito s spremstvom, kot generalni sekretar KPJ in komandant glavnega štaba NOV Jugoslavije potoval preko Čačka na osvobojeno ozemlje v Zahod-

no Srbijo, da bi tako neposredno vodil upor proti okupatorjem in domačim izdajalcem.

Potovanje tovariša Tita s spremstvom je bilo dobro organizirano in uspešno izvršeno. Prišli so na osvobojeno ozemlje v Zahodno Srbijo, od koder je tovariš Tito vodil borbo za svobodo in socialistično revolucijo, vseh naših narodov in narodnosti.

Drugi dan, to je bilo 1. oktobra, na občinski praznik, so se delegati udeležili žalne komemoracije na pokopališču, kjer počiva nad 4000 žrtev hude vojne.

OGLAS

Kupim zazidljivo parcelo ali starejšo hišo v okolici Domžal, Lukovice ali Moravč. Naslov v uredništvu glasila.

Ob 100-letnici pošte v Domžalah

O domžalski pošti sem pisal v Občinskem poročevalcu že leta 1971, pa v občinskem glasilu delovne skupnosti skupščine občine Domžale Odločamo v letu 1978. Sedaj naj prav ob 100-letnici pošte o tem zopet napišem nekaj zanimivih podatkov, saj je domžalska pošta 14.7.1980 slavila 100-letni jubilej.

Opozorim naj vas tudi na razstavo z naslovom „Ob 100-letnici pošte v Domžalah“, ki bo v predverju dvorane komunalnega centra v Domžalah v času od 18. do 22. novembra 1980. Razstavo bosta pripravila Filatelistično društvo Domžale v sodelovanju s pošto ter Gorenjski muzej iz Kranja, ob pomoči in sodelovanju Kulturne skupnosti Domžale. Ob tej priliki bo društvo izdalo tudi spominske kuverte, pošta pa spominski žig.

In sedaj nekaj zgodovinskih podatkov. Če hočem pisati o nastanku pošte v Domžalah, moram poseči v zgodovino in to v bližnji kraj Podpeč pri Lukovici, kjer naj bi bila že v rimski dobi postaja „Ad publicanos“. Ta kraj je bil pomemben predvsem v srednjem in novem veku, ko je bila tamkajšnja deželnokežja mitnica izročena v upravo vicedomu, ki je tu postavil oskrbnike oz. zakupnike. Leta 1573 je Podpeč postala važna poštna postaja na relaciji Gradec–Ljubljana. Prvotno pešpošto je leta 1585 zamenjala ježna pošta. V tem času je bil poštni urad združen z mitnico. V Valvasorjevi dobi je bila Podpeč edina poštna postaja na Gorenjskem. Ko je bila v letih 1720 – 1728 zgrajena po Črnem grabnu „Dunajska cesta“, je leta 1730 ježna pošta zamenjala vozna pošta. V dobi francoske okupacije leta 1809 je carinski urad v Podpeči prenehal z delom. Podpeški urad sta zamenjali mitnici na Bistriškem mostu na Viru in v Krašnji. V Podpeči pa je ostala le pošta in še to so 10.5.1868 premestili v Lukovico. Pošta na Viru je bila ustanovljena 3.3.1871, v Domžalah pa šele 14.7.1880, ko je bil dotedanji virski poštar Vincenc Januš postavljen za prvega poštarja v Domžalah.

Kje vse so bili prostori domžalske pošte?

od 1880–1888 je bila v prostorih nekdanje nemške šole v Cerarjevi hiši, v prostorih kjer ima sedaj trgovino lesnih izdelkov Janez Gabrič

od 1888–1906 v prostorih nekdanje gostilne „Stara pošta“, pri Janušu, v hiši, ki je bila porušena v letošnjem letu

od 1906–1954 v prostorih sedanje „Gostilne pri pošti“, ki jo upravlja trgovsko podjetje Napredok Domžale

od 1954–1967 v prostorih sedanje Skupščine občine Domžale
od 1967 dalje v prostorih novozgrajene pošte v Domžalah

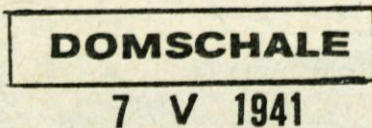
Kdo so bili upravniki pošt v tem času?

od 1880–1895 Vincenc Januš

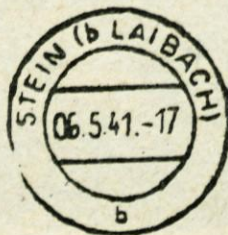
Tone Ravnikar

Filatelistično društvo Domžale išče dva naslednja žiga, ki sta bila v uporabi v mesecu maju 1941:

a) DOMSCHALE

b) STEIN (b. LAIBACH)

Kmalu knjiga Staneta STRAŽARJA:

NA POMOČ – RAZVOJ GASILSTVA V OBČINI DOMŽALE

Pred dnevi se je sestel pripravljalni odbor za izdajo knjige ob 100-letnici organiziranega gasilstva v občini Domžale, ki jo je napisal Stane Stražar, znani pisec knjig z domžalskega območja, ki je spisal knjige o Dobu, Ihanu in Moravčah.

Knjiga, ki bo obsegala nekako 700 strani in bo opremljena s 350 slikami, bo izšla v nakladi 3000 izvodov. Prikazuje gasilstvo skozi čas, organizacijo gasilstva, pregled velikih požarov (predvsem požar v Mengšu leta 1834, ko je pogorelo 95 hiš, pa o tem, da je na Homcu zgorelo 17 hiš, pa cele vasi Dešen, Preker in Kokošnje v Moravski dolini), o ognju in ledinskih imenih, o nočnih čuvajih (zadnja sta bila v Moravčah in Mengšu), o vaških stražah, o nastanku prostovoljnih gasilskih društev – 100 letnici organiziranega gasilstva (gradivo je dobil predvsem v društvenih arhivih), o nastanku industrijskih gasilskih društev. V knjigi avtor piše o ustanovitvi okrajne gasilske zveze Domžale, okrajne gasilske župe Kamnik, po osvoboditvi pa okrajne gasilske zveze Kamnik, kasneje Ljubljana okolica. Piše o delu občinske gasilske zveze Domžale, gasilskega sklada občine Domžale in nazadnje samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občine Domžale.

Delo sta lektorirala predvsem France Cerar in prof. Avguštin Pirnat, delo bo pa tiskala tiskarna Tone Tomšič iz Ljubljane. Izšlo bo predvidoma do konca letošnjega leta.

Tone RAVNIKAR

od 1895–1912 Josipina Januš, poročena Skok
od 1912–1920 Karol Huth
od 1920–1921 Franc Ambrožič
od 1921–1927 Ferdo Gaspari
od 1927–1941 Slavko Bizjak
od 1941–1945 okupacija – službenci bili večinoma Nemci, poleg tega pa Tomčeva iz Moravč in Maksa Deutschmann, posebnega upravnika ni bilo
od 1945–1947 Slavko Bizjak
od 1947–1951 Vida Ušeničnik
od 1951–1952 Marina Novak
od 1952 dalje to odgovorno službo opravlja Ruža Habjan.

Več o domžalski pošti in o poštah v domžalski občini bomo našli zapisano v prihodnji številki Občinskega poročevalca.

NOVICE IZ OBČINSKE KONFERENCE ZSMS DOMŽALE

Prav te dni potekajo obiski članov predsedstva OK ZSMS Domžale po osnovnih organizacijah ZSMS v OZD. Namenov, ki jih je konferenca mladih delavcev pri organizaciji obiskov zasledovala je več: boljše spoznavanje z delom posameznih sredin, njihovo problematiko, svetovanje in pomoč pri razreševanju konkretnih problemov in nenazadnje tudi tesnejšo povezavo osnovnih sredin z Občinsko konferenco ZSM. Prizadevamo si, da bi obiski po OO ZSM postali neprekinjena naloga, saj bomo le tako natančno seznanjeni z delom in življenjem mladih v osnovnih sredinah, z njihovo problematiko in tako bistveno pripomogli k razreševanju le-te.

* * *

Področne konference pri OK ZSMS Domžale organizirajo vsakomesečne posvete predsednikov osnovnih organizacij ZSM. Predstavniki osnovnih sredin najprej poročajo o delu v svojih sredinah, kar je pomembno predvsem zaradi izmenjave izkušenj in mnenj. Na podlagi ugotovitev pa sledijo dogovori za nadaljnje delo in številne pobude ter predlogi za skupne akcije. Konferenca mladih delavcev je na nedavnem posvetu predsednikov ugotovila, da je povezava mladinske organizacije z drugimi DPO v nekaterih sredinah še vedno nezadovoljiva, kar se je še posebej izkazalo v preteklem obdobju, ko so se vrstile javne razprave o osnutku družbenega dogovora in samoupravnih sporazumov o temeljnih planov. Nadalje so na posvetu ugotovili, da se OO ZSM s strani drugih DPO dostikrat dogaja, da osnovne organizacije ZSM postajajo dokaj odmaknjeni sopotniki od skupnih prizadevanj, od razreševanja pomembnih vprašanj, ki izhajajo iz dela.

* * *

Konferenca mladih v vzgoji in izobraževanju je na svojem posvetu oktobra meseca razpravljala predvsem o mentorški dejavnosti, o njeni moralni, materialni in družbeni uveljavitvi. Iz plodne razprave smo lahko ugotovili, da so mentorji poleg svojega rednega dela obremenjeni še z delom v mladinski organizaciji, zaradi česar slednje opravljajo zgolj formalistično. Da bi presegli to prakso, moramo zagotavljati čim večje vključevanje mladih pedagogov v aktivnosti mladinske organizacije, ki naj bi razbremenjevali delo mentorja v osnovnih organizacijah ZSM.

* * *

Na posvetih predsednikov OO ZSM je bilo veliko govora tudi o povezovanju osnovnih organizacij iz KS in OZD. Iz razprav je bilo razvidno, da se osnovne organizacije na območju neke krajevske skupnosti premalo povezujejo med seboj, čeprav imajo skoraj vse brez izjeme v svojih programih omenjeno tudi sodelovanje z ostalimi OO ZSM. Ugotovljeno je bilo, da tudi povezava in sodelovanje z družbenimi organizacijami in društvi ni ravno na zavidljivi ravni. Da bi zagotavljali množičnost ter idejno in akcijsko enotnost, smo sklenili oživiti delo krajevnih svetov ZSM in jih ustanoviti tam, kjer jih še ni. Tu naj bi se predstavniki OO ZSM, družbenih organizacij, društev ter združenj dogovarjali o skupnih akcijah, programih in tako usklajeno vodili svojo dejavnost.

* * *

Tudi letos je komisija za LO, DS in obujanje revolucionarnih tradicij organizirala, tokrat že tretji, pohod Po poteh Radomeljske čete. Kljub slabemu vremenu se je v Radomljah zbralo 68 pohodnikov, ki so prek vasi Rova, Vrhovelj, Obrš, Podgore in Zlatega polja krenili čez Razbor v Trnjavo, kjer so pohod zaključili. Pohodniki so položili vence pri spomenikih NOB v Radomljah, na Vrhovljah, v Podgori in na Brezovici.

Na cesti nisi sam!

NE ZARADI KONTROLE HITROSTI – ZARADI VAR-
NOSTI

Nemalokrat je bilo v tem glasilu že napisano, kako naj vozniki motornih vozil skrbijo za svojo in drugih udeležencev v prometu varno vožnjo in da je mnogo premalo, če poznaš cestno prometne predpise in druga pravila, če pri tem ne odigra odločilne vloge že tolikokrat preizkušeno, napisano in v pogovorih izgovorjeno staro pravilo cestno prometnih udeležencev „HITI POČASI“.

Žal pa to pravilo pri marsikateremu vozniku pomeni le neko parolo, ki jo lahko že jutri pozabiš. Prepričani pa smo, da so ti vozniki že marsikdaj čitali v dnevnem časopisu, da so na vrhu statističnih krivulj prometne nezgode zaradi prekomerne hitrosti in se končajo največkrat z najhujšimi posledicami.

Zato se nam vsiljuje vprašanje ali ti vozniki, katerih vozila vidite na teh fotografijah, še res niso nikoli slišali tega, kar bi jim lahko povedali naši osnovnošolci, da „NA CESTI NISI SAM“. Ni občana, da ne bi vedel kje leži naselje Preserje. Tu je še prav posebno gost promet, saj je ob tej cesti OZD Induplati Jarše, da so streljaj od križišča Preserje–Mengeš–Radomlje OZD Lek in Slovenjales, osnovna šola Radomeljske čete, železniška postaja – industrijski tiri, ki bi morali še prav posebno voznikom, ki poznajo kraj kljub opozorilni tabli, da je tu dovoljena največja hitrost 40/km/h, prišepetati na največjo pazljivost in ga odvrniti vsega, kar bi lahko po njegovi krivdi povzročilo prometno nezgodo. Ko pa поблиže pogledamo te fotografije, bomo videli, da so med nami še vozniki, ki ne spoštujejo tako cestno prometnih predpisov, še manj pa kodeks etike v prometu. Na to pa kaže dejstvo, da je prvi, ki je prevozil radarsko kontrolo hitrosti namesto 40/km/h vozil 85/km/h, drugi 88/km/h in tretji 79/km/h! Prav gotovo bi bilo takih voznikov še mnogo več, če se ne bi radar preselil na drugo mesto.

Zato se upravičeno sprašujemo, ali sodi tak voznik za volan ali bi ne bilo bolje, da mu dokažemo, da je zanj in za druge prometne udeležence bolje, da se odpove volanu in se prevaža z javnimi prometnimi sredstvi?!

Ob tej priliki bi radi opozorili vse voznike na zimski čas, ki prinaša vrsto nevarnosti, da so obzirni do otrok, pešcev, kolesarjev, slabotnih in ostarelih občanov, da ne bodo zaradi vaše vožnje, ko ste vi na suhem in toplem, prisiljeni stopiti v lužo ali dati celo plašč ali obleko v čistilnico.

– SPV –

Ekonomska šola naj ostane v Domžalah

Iz „Dela“ smo izvedeli, da je v mreži šol bodoča ekonomska usmeritev predvidena v Kamniku. Med nami je završalo, saj nas je novica presenetila, prepričani smo bili, da velja še dogovor med občinama Kamnik in Domžale, ki je bil sklenjen spomladi in potemtakem ostanemo v Domžalah.

Sklicali smo sestanek osnovne organizacije ZSMS Ekonomska srednja šola, kjer smo se mladinci med seboj pogovarjali o nastalem problemu. Med pogovorom smo ugotovili, da so prometne zveze z Domžalami veliko ugodnejše kot s Kamnikom. Vsi iz smeri Moravče, Krašnja, Lukovica, Trojane bi se bili prisiljeni voziti v šolo v Ljubljano (če bi jih v Ljubljani sploh lahko sprejeli).

Začudili smo se tudi zato, ker smo po sedmih letih končno dobili svoje prostore v bivši osnovni šoli Venclja Perka in v adaptacijo vložili veliko sredstev (50 starih milijonov). Ko je bil lani podpisan samoprispevek, smo bili mi in starši obveščeni, da se bo iz samoprispjevka gradil nov center za usmerjeno izobraževanje, v katerem bo tudi naša ekonomska šola.

Mislimo, da se je treba tega dogovora držati!

Posebno bi bili prizadeti bodoči 4. letniki, ki bi v Kamniku dobili popolnoma nove profesorje, kar bi zelo vplivalo na rezultate ob maturi, saj smo na lastni koži že občutili, kako težko se je navaditi na novega učitelja. Prav se nam tudi ne zdi, da bi ostali naši učitelji brez zaposlitve. Nekateri med njimi pa tudi učijo na ESS, PKUGŠ in STUGŠ, ki sestavljajo naš center in si ne predstavljamo kako bi potekal njihov delovni dan.

Na koncu sestanka smo izvedli še anketo, iz katere je razvidno, da želi 80 % mladincev ESS Domžale, da ostane Ekonomska šola v Domžalah.

Mladinci Ekonomske šole
Domžale

BASEN O TRADICIONALNI SVEČANOSTI IN NETRADICIONALNI UDELEŽBI

Malce dolg naslov za basen, boste rekli, še bolj pa se boste začudili, ko boste ugotovili, da namesto živali, ki so sicer običajne za basen, nastopajo ljudje. Pa nič zato, v moderni basni je vse mogoče, vse je mogoče pa tudi v nekaterih naših sredinah. Naj ostane od basni neznan kraj, tudi o podrobnih lastnostih oseb ne bomo govorili (morda bodo kdaj kasneje spregovorile same), skušali bomo zajeti predvsem vsebino basni.

Začelo se je pred kratkim na svečanosti ob nekem prazniku, nadaljevalo drugi dan v ustni obliki in nato naslednji dan v pismeni. Kako? Kaj? se verjetno sprašujete, pa pogledjmo.

Kot v vseh sredinah imajo tudi v naši sredini navado, da ob različnih praznikih organizirajo različne tradicionalne svečanosti in letos so jo tudi. Menili pa so, da je ta svečanost že tako tradicionalna, da sploh za njo ni treba nobenih obvestil in tako se je zgodilo, da je bilo na njej bolj malo ljudi, predvsem pa na svečanosti ni bilo prosvetnih delavcev, ki so po mnenju nekaterih, najbolj poklicani, da na take svečanosti hodijo, če pa blizu celo stanujejo, jih je pa sploh lahko sram, da niso prišli. Pa so rekli udeleženci (menda so bili v večini organizatorji svečanosti):

Ti, ti, grdi učitelji ti, kje neki ste bili, da vas ni bilo. Saj za nekatere točno vemo, da so bili doma (le kako?!). A, da niste vedeli? Prazen izgovor. Koliko let ste že med nami (nekateri res samo leto in pol), pa da ne veste za svečanost, ki je tradicionalna, na sam praznik (ko večina ljudi odide na grobove svojih bližnjih). Pa še stanovanja ste dobili, pa nič! Pa so se razjezili, da je bilo le kaj in je nekdo vzel papir in svinčnik in napisal uradni dopis o neudeležbi teh in teh in ga poslal dvema hišnima svetoma, čeprav je hiš v tisti sredini kar precej. Da pa bi bolj držalo, je bil tudi žig in obravnava se, so rekli nekateri. Dopis pa je lepo govoril o učiteljih, ki sploh ne vedo, kaj je njihova dolžnost. Pa kaj, če so imeli svojo svečanost dan prej in ni bilo nikogar od predstavnikov krajevne skupnosti in DPO, važno in pomembno je to, da bi prišli, saj to je njihova dolžnost, saj so naši občani (kaj je le ostalih več 100, ki jih tudi ni bilo?) In sedaj čakajo na odgovor, mi pa zaključimo našo basen (ki to sploh ni!!) kot je navada z naukom. Da bo pa bolj držalo, napišimo kar dva:

1. če si učitelj v neki sredini, hodi na svečanosti...
2. če nočeš hoditi na svečanosti, ne bodi učitelj (saj v naši sredini ne).

Vsaka podobnost s svečanostjo ob Dnevu mrtvih v Krajevni skupnosti Lukovica je zgolj slučajna!

Učitelj

V SPOMIN

Dne 8. avgusta 1980 smo se na pokopališču na Vačah poslovili od člana našega upravnega odbora ZB NOV Moravče, člana KS Peče in člana SZDL Peče Požaršek Franca, Gora pri Pečah 9. Rodil se je v kmečki družini v hribovski vasi Ržiše pri Vačah leta 1913. Ker je bila doma številčna družina, je že zelo mlad šel od doma iskat boljše in večji kos kruha, kot bi ga imel doma. Vojna vihra druge svetovne vojne ga je zajela v Ponovičah pri Litiji. Kot zaveden delavec in Slovenec, ki je že do takrat okusil socialne razlike in krivice, se je že v začetku leta 1942 aktivno vključil v NOP in v letu 1943 stopil v NOV. Bil je v raznih enotah NOV, v Kamniško-zasavskem odredu, v Šlandrovi brigadi in nazadnje v štabu 4. operativne cone kot obveščevalec.

Po osvoboditvi se je na kmetiji na Gori pri Pečah poročil z Angelco. S ženo sta živela vse skozi v zadovoljstvu. Bil je dober kmetovalec, čebelar, lovec in ljubitelj narave, član vseh družbenopolitičnih organizacij, član upravnega odbora ZB NOV Moravče, več let predsednik SZDL v Pečah in član KS v Pečah. Posebno delaven je bil in se zanimal za komunalno dejavnost, za zboljšanje krajevnih cest, poti in vodovoda, ki je bil za te hribovite vasi najbolj potreben. Predolgo bi morali naštevati, če bi hoteli omeniti vsa njegova dela in prizadevanja. Bil je povsod izredno delaven.

Peter Grabnar

ZAHVALA

Ob nenadni in bočeji izgubi ljubega moža, očeta in brata

VINKOTA DIMČA

se lepo zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in sočustvovali z nami. Posebno lepo se zahvaljujemo delovni organizaciji TOKO za vso pomoč pri pogrebu, za darovano cvetje, denarno pomoč, njihovim pevcem, govorniku za poslovilne besede in spremstvu ob krsti. Zahvaljujemo se tudi delovni organizaciji Mlinostroj za darovano cvetje.

Hvala tudi vsem, ki ste nam ob težkem trenutku stali ob strani.

Žaluojača žena in sinova.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta in strica

FRANCA FLISA st.

iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste počastili njegov spomin, sočustvovali z nami in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ste grob prekrili z vencem in cvetjem. Hvala obema govornikom za poslovilne besede. Posebna zahvala Lovskemu društvu Domžale in ostalim lovskim društvom ter vsem njegovim lovskim tovarišem, Ribškemu društvu in vsem ribičem ter praporščakom za lepo slovo. Hvala tudi župniku za opravljen pogrebni obred, dr. Ivu Pevcu in sestri Počivavškovi ter vsem, ki ste našega dragega očeta obiskovali v času bolezni in ga s prijaznimi besedami bodrili in mu pomagali

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žaluojači: žena in otroci.

ZAHVALA

Ob nenadni in bočeji izgubi naše ljube mame in stare mame

ANE JANEŽIČ

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, znancem, prijateljem, sostanovalcem in vsem, ki ste počastili njen spomin, jo pospremili na njeni zadnji poti, poklonili cvetje in vence ter nam izrazili sožalje.

Posebno se zahvaljujemo delovnim kolektivom Komunalno podjetje Domžale, Trgovsko podjetje Napredek Domžale, Regionalni zdravstveni skupnosti Ljubljana in Domžale za vence in izraženo sožalje. Prav tako se zahvaljujemo g. župniku in pevcem.

Vsem še enkrat hvala.

Njeni domači.

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prerani izgubi naše drage žene, mame, hčerke in stare mame

CILKE BOLHAR

roj. Žandar

se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, govornici za tolažilne besede, pevskemu zboru Toko in drugim, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje ter izrekli sožalje in nam pomagali v težkih dneh. Posebna zahvala kliničnemu centru v Ljubljani ter dr. prof. Košaku za pomoč v najtežjih dneh njenega življenja.

Zahvaljujemo se Gasilskemu društvu Trzin, ki ste jo spremili na zadnji poti in župniku za lepo pogrebno slovesnost.

Vsem in vsekemu posebej priskrba hvala.

Žaluojači: oče Štefan, mož Marjan, hčerki Majda in Silva z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta in brata

STANKA FLERINA

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in sodelavcem, ki ste se poslovili od njega s cvetjem in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo Krajevni organizaciji ZB NOV Ihan, govorniku za poslovilne besede in duhovniku za opravljeni obred. Iskrena hvala vsem, ki ste nam pomagali v teh težkih trenutkih in izrekli sožalje.

Žaluojači vsi njegovi.

V SPOMIN

13. novembra bo minilo eno leto odkar je brez slovesa odšel od nas

JOŽE PERGAR

Ni te več med nami, naš dom je prazen in tih, ostali so spomini in bolečine. Ob tej priliki se še enkrat zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali. Posebno se zahvaljujemo Moravškemu pevcem in tovarišu Kosu za poslovilne besede.

Vsi tvoji.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

JANEZA KOROŠČA

Iz Krašnje

se najtopleje zahvaljujemo sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo Krajevni organizaciji ZB NOV Krašnja, Krajevni skupnosti Krašnja, Domžalski godbi, Lovski družini Lukovica za poslovilni obred in besede, govornikom Francu Avblju-Lojkotu in pionirju Rajku Gabrovcu in praporščakom.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

DOM POČITKA MENGEŠ
Mengeš, Glavni trg 13
Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA
prosto delo in naloge:

1 KV KUCHARICE.

Delovno razmerje je za nedoločen čas. Poskusna doba traja 2 meseca.
Prošnje vložite pisмено na gornji naslov.

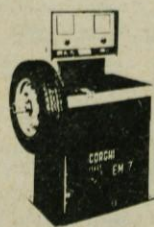
ETA – ŽIVILSKA INDUSTRIJA KAMNIK

potrebuje

SNAŽILKO za opravljanje delovne naloge čiščenje prostorov v obratu Mengeš

Osebni dohodek 6.000 din.

NOVO – NON STOP – NOVO
VULKANIZACIJA NA RODICI

- vulkanizacija
- montaža, demontaža avtoplaščev
- centriranje koles

se pripogočamo ob vsakem času

SMOLNIKAR Janez, Perkova 17, Rodica, Domžale

EKSPRES
POPRAVLJALNICA
ČEVLJEV

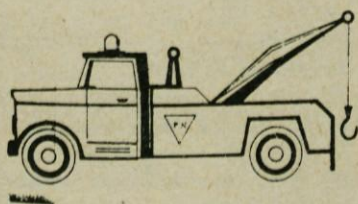
hitre in solidne usluge

ODPRTO
8 – 12 13 – 18
sobota 8 – 12

Pravočasno si obnovite čevlje v ekspres popravljalnici čevljev na domžalski tržnici poleg slaščičarne „Lenček“, kjer vam nudimo vse vrste čevljarskih storitev!

SE PRIPOROČAMO!

Avtovlečno službo vršim na vseh relacijah NON-STOP

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preserje, p. Radomlje
Tel. (061) 721-784

ZAHVALA

Ob izgubi in prerani smrti našega dragega očeta in starega očeta

FRANCA JENKA

iz Preserij

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani v njegovi težki bolezni in ki so nam izrekli sožalje in mu darovali cvetje in vence. Posebno lepa zahvala dr. Šiški, ki mu je dnevno stala ob strani. Zahvala tudi Magdi Peterlinovi, ki mu je dnevno stala ob strani. Zahvala tudi pevcem iz Domžal ter duhovščini za lep pogrebni obred.

Zalujoči vsi njegovi.

TERMOAKUMULACIJSKE PEČI

čistim, popravljam in montiram

Telefon 737-466

od 7. do 9. in od 18. do 20. ure

OGLAS

Žensko za enkrat tedensko pomoč v gospodinjstvu iščem. Oglasite se popoldne. Ulica bratov Kotar 23, Trzin (naselje Marles).

OGLAS

Iščem varstvo za otroka od 1.2.1981 dalje. Oglasite se na naslov Pok Dragomir, Ljube Šerčerja 2, Domžale ali na telefon 722-516.

OGLAS

Priložnostno varujem otroke v večernih urah. Telefon 722-041.

OGLAS

Zaradi zdravstvenega stanja bi rada dobila telefonsko številko. Tistemu, ki mi odstopi številko nudim nagrado. Sporočite na naslov: Ana KRALJ, Vodovodna 9, Domžale.

Športna dejavnost LD Domžale:

Lovci, ki streljajo v tarče

Tradicionalne aktivnosti in delo lovskih družin poznamo, skorajda nič pa ne poznamo dejavnosti lovcev športnikov, ki se ukvarjajo s športno aktivnostjo – strelstvom. Njihova disciplina: streljanje na glinaste golobe. LD Domžale združuje 75 lovcev, v njihovem okviru pa delujejo tri do štiri ekipe, med njimi pa se ekipa v postavi Janez Marčun, Jože Močnik in Marjan Kovič udejstvuje v tej panogi športa celo zelo resno.

Do leta 1978 v okviru LD Domžale te dejavnosti niso razvijali. To leto pa so pričeli resno delo, treningi in v letu 1979 so se že pričeli kazati prvi rezultati. Peta in šesta mesta na meddruštvenih tekmovanjih. Prvi pokali so bili doseženi še v istem letu in se jih je do konca nabralo kar 7. Med njimi je bil tudi en prehodni pokal.

Letos še uspešnejša „lovna“ sezona

Letos so strelci LD Domžale osvojili na različnih tekmovanjih (zlasti gre za meddružinska tekmovanja) celo kopico pokalov, bodisi prehodnih bodisi onih v trajno last. Teh pokalov je že več kot deset, sicer pa so uvrstitve naslednje: petkrat je bilo doseženo 1. mesto petkrat je bilo doseženo 2. mesto dvakrat je bilo doseženo 3. mesto enkrat je bilo doseženo 4. mesto enkrat je bilo doseženo 5.–6. mesto

Med vsemi temi priznanji ne gre pozabiti tudi na diplome in priznanja.

Prepuščeni sami sebi . . .

Zase in za svoje pogoje skrbe sami. 14.000 din jim je uspelo dobiti, prispevala je lovška družina, sicer pa so to športniki, navdušenci, ki morajo za porabljeno municijo sami nositi stroške. Pa ne le to, treningi so v oddaljenem Kolovcu, ker bliže ni strelišča. Sicer so načrtovali, da bodo novo strelišče zgradili že letos, pa ni šlo. Tako to ostaja načrt za naprej.

Zaenkrat ni mladih . . .

Ta dejavnost doslej še ni naletela na zanimanje mladih in trenutno še ni podmladka. Problem, kako pritegniti mlade, slejkoprej ostaja, pa tudi to bo težava, kako zanje zagotoviti opremo, municijo, strokovno vodstvo.

To je vsekakor še ena naloga za prihodnje, saj je strelstvo pomembna dejavnost v SLO in DS. Upajo, da se je bodo oprijeli tudi mladi. Strelstva, vsaj tega, doslej sicer niso jemali resno in z uspehi si tudi med mladimi sedaj že utira pot.

Trening je za lovce – športnike zelo pomembna reč

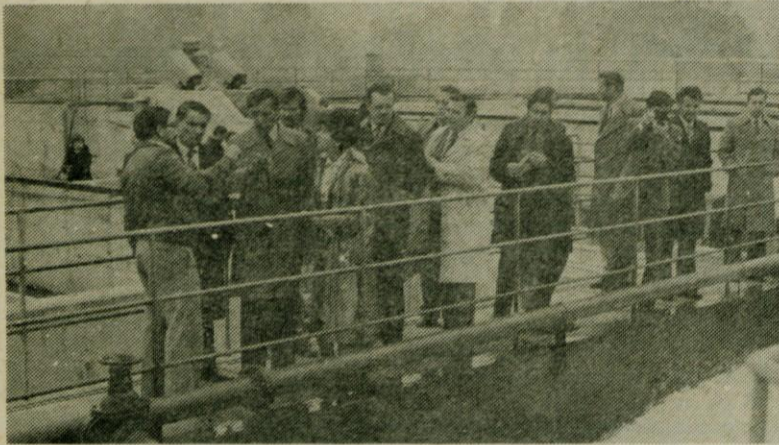
Iz naših temeljnih organizacij:

Delegacija »SEV« v Domžalah

Od 27.10. do 31.10.1980 je bilo na Bledu 45. zasedanje sekcije 12, to je sekcije za kemijsko in naftno strojogradnjo SEV. Udeležile so se ga vse delegacije SEV-a, razen predstavnikov Kube. Temu zasedanju je predsedoval tov. PLETKIN, pomočnik ministra za naftno in kemijsko industrijo SSSR. Ker je bilo tako zasedanje v Sloveniji prvič, je slovensko gospodarstvo izrabilo priložnost in se s svojimi dosežki na omenjenem področju skušalo predstaviti delegacijam SEV-a, ter se na ta način vključiti v njihove kooperacijske tokove. Doslej namreč slovensko gospodarstvo še ni bilo vključeno v menjava.

V teh prizadevanjih je prišel najdlje mengeški HIDROMETAL, ki je že v mesecu juniju 1980 na zasedanju skupine 16 v Varšavi podpisal sporazum o medsebojni kooperaciji in specializaciji v grupi 6, to je čiščenje odpadnih vod.

sicer: GORENJE Velenje, REK Velenje, ŽELEZARNO Ravne, METALNO Maribor, IPLAS Koper, KOVINARSKO Krško, ISKRO, LITOSTROJ, METALKO, mengeški LEK in centralno čistilno napravo Domžale-Kamnik v

Delegacija SEV-a na ogledu Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik (Foto J. Skok)

Ogrožen obstoj domžalskih košarkarjev

Domžalski košarkarji so se vnovič uvrstili v drugo zvezno košarkarsko ligo kjer so nekoč že nastopali. Ob tem je bila v Domžalah vnovič dosežena visoka stopnja kakovosti, saj je košarka v zadnjih nekaj letih v občini kar zadeva množičnost – dosegla nesluten razvoj.

Tu se pa pojavi vprašanje financiranja te dejavnosti, za katero so sredstva ob tem, ko so sami zagotovili iz lastnih virov polovico denarja vendarle še nekako zadoščala. Telesnokulturna skupnost in Zveza telesnokulturnih organizacij v Domžalah ob eni najnižjih prispevnih stopenj za telesnokulturo v republiki, ne zmoreta ob vseh množičnosti športa v Domžalah dovolj sredstev za normalno delo in tekmovanja.

V najtežjem položaju so zato prav domžalski košarkarji, ki so jim z uvrstitvijo v zvezno konkurenco tekmovanja skokovito porasli stroški. Ob tem, ko z intenzivnim iskanjem lastnih virov (prirejanje družabnih prireditev in opravljanje različnih gostinskih dejavnosti) ne zmorejo zagotoviti še več denarja, se z vso ostrino pojavlja vprašanje tekmovanja v II. zvezni ligi – zahod oziroma nadaljnje obstoja v tej konkurenci.

Razvito združeno delo v občini je doslej v Domžalah stalo ob strani in je mnogokrat pokazalo pripravljenost pomagati športnim aktivnostim iz drugih krajev. V Domžalah upajo, da bo po obravnavi teh vprašanj na aktivu gospodarstvenikov vendarle drugače in da bo razumevanja za košarkarje kot kakovostni vrh domžalskega športa v prihodnje vendarle več. Nekatere delovne organizacije z območja občine naj bi že v kratkem prevzele delež skrbi za najkakovostnejši domžalski športni kolektiv. Kajti rešitev tega problema najkakovostnejšega domžalskega športnega kolektiva mora biti takojšnja, če ne želimo, da pride za prihodnost košarke v Domžalah do usodnih posledic.

Matjaž BROJAN

HIDROMETAL je bil tudi podpisnik sporazuma o znanstveno-tehničnem sodelovanju na področju čiščenja odpadnih vod med SEV in SFRJ na letošnjem zasedanju sekcije na Bledu. Poleg tega pa se sovjetski gospodarstveniki zelo zanimajo za nakup določenih Hidrometalovih proizvodov.

Na Bledu je bil podpisan tudi sporazum o kooperaciji med SEV in SFRJ z izdelovanjem strojev za pakiranje umetnih gnojil proizvajalca REK Velenje.

Med bivanjem pri nas so si gostje ogledali več naših delovnih organizacij oziroma objektov in

študi. Izreden vtis na vse je napravil ljubljanski LITOSTROJ in naša centralna čistilna naprava.

Delegati 45. zasedanja sekcije za kemijsko in naftno strojogradnjo SEV so bili seznanjeni z možnostmi našega gospodarstva na sprejemu na Izvršnem svetu SRS pri tovarišu FLORJANČIČU in pri predsedniku Gospodarske zbornice v Ljubljani.

Na zaključni plenarni seji je predsednik zasedanja izrekel zelo pohvalna mnenja vseh delegacij o slovenski strojogradnji, ni pa štedil tudi s pohvalami o lepotah Slovenije in Bleda.

A. Bonča

Prihodnost alpskega smučanja v Domžalah

Alpsko smučanje je ena najbolj razširjenih športnih panog v SR Sloveniji. K temu so nedvomno veliko pripomogli uspehi naših reprezentantov v alpskem smučanju. Nepregledne vrste pred žičnicami vneto polnijo tudi smučarji iz Domžal.

Najbrž je odveč poudarjati, da Smučarsko društvo Domžale deluje že več kot trideset let. Nastalo je iz peščice navdušencev kmalu po osvoboditvi in sčasoma preraslo v močno organizacijo, ki danes šteje že več kot 900 članov, število torej, ki je plod uspešnega delovanja društva. V okviru SD Domžale deluje več sekcij: za alpsko smučanje, za množičnost, sekcija vaditeljev in učiteljev smučanja, sekcija smučarskih sodnikov, tekaška sekcija in sekcija za jadranje na deski.

Prvenstvena naloga društva je vzgoja tekmovalcev v alpskem smučanju, zato bomo podrobneje spregovorili o delu te sekcije. V Domžalah je čedalje več staršev, ki želijo, da bi se njihovi otroci ukvarjali s tekmovalnim smučanjem. Društvo ima v svojih vrstah 50 tekmovalcev, ki so po starosti in po znanju razdeljeni v 5 skupin. Nekaj jih uspešno nastopa na vrhunskih tekmovanjih v Sloveniji. Primož Matičič, državni prvak v slalomu med starejšimi pionirji, je začel svojo tekmovalno pot v domžalskem društvu, kasneje pa je odšel k SK Novinar, ker v Domžalah zanj preprosto ni bilo denarja. Ta pa je temeljni pogoj za red in kvaliteten trening.

Sicer pa so uspehi naših tekmovalcev precej relativni, saj bi bilo nepravilno in neprimerno dokazovati uspeh društva s številom reprezentantov oz. selekcioniranih tekmovalcev, kajti konkurenca v tako kvalitetni in množični panogi je izredno huda. Uspešnost nastopanja je v veliki meri odvisna od finančnih zmožnosti ZTKO in s tem tudi društva, le-te pa so, kot rečeno, minimalne. Tako so starši oz. tekmovalci primorani, da sami financirajo stroške treniranja. Društvo delno pokriva le prevozne stroške tekmovanja. Že tekmovalci cicibani, če hočejo slediti razvoju alpskega smučanja v Sloveniji, morajo letno opraviti vsaj 400 ur treninga, od tega 59 dni na snegu. Tako samoprispevek posameznika znaša približno 13.000 din. Če k temu dodamo še opremo, ki tudi

ni poceni, kmalu pridemo do vsote dveh starih milijonov. Če ZTKO in širša družbena skupnost ne bo izdatneje podprla alpskega smučanja, bodo v Domžalah kmalu tekmovali le otroci obrtnikov in individualnih poslovnih organov.

Za nagrajevanje trenerjev skrbi ZTKO Domžale, če so sredstva, ki jih le-ti dobijo, sploh lahko nagrada. Honorarji so tako majhni, da ne zadoščajo niti nadomestilu izgubljenega delovnega časa, kaj šele stroškom za izrabljeno opremo. Kot na primer naj navedemo le to, da je trener v sezoni 79/80 za celodnevni trening porabil 8 do 10 ur, neto honorar pa je znašal borih 150 din. Trener pa naj bo ob tem še dober vzgojitelj, odličen pedagog, zanesljiv šofer in vrhunski strokovnjak. Trener v Domžalah je dejansko nagrajen le s prizadevnostjo in napredkom tekmovalcev. Vprašujemo se, kako kmalu bodo morali tekmovalci samo plačati tudi trenerja. Najbrž ima entuziazem tudi svoje meje. Odgovorni pri TKS in ZTKO Domžale bodo morali drugače ovrednotiti alpsko smučanje, sicer bomo tekmovalcem morali predlagati letanje z zmaji, ali dirkanje z avtomobili, ali s kako drugo bolj cenjeno dejavnostjo.

Prihodnost alpskega smučanja v Domžalah je torej negotova, kljub temu da je smučanje v naši republiki prioriteten šport. Ali se bodo odgovorni sploh kdaj začeli zavdati tega?